

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 690 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 9 ΙΟΥΝΗ 2012

1,30 ΕΥΡΩ

Δεμένοι χειροπόδαρα
με το Μνημόνιο
μέσα στην ΕΕ

[ΣΕΛΙΔΑ 9](#)

Πάντα δυσβάσταχτο
το χρέος
και μετά το κούρεμα

[ΣΕΛΙΔΑ 10](#)

Προπαγανδιστικά
κόλπα αδίστακτων
απατεώνων

[ΣΕΛΙΔΑ 3](#)

Συνένοχοι στην
κοροϊδία

[ΣΕΛΙΔΑ 7](#)

Η Παιδεία στο
απόσπασμα

[ΣΕΛΙΔΑ 11](#)

Αλληλεγγύη στο κεφάλαιο,
σιδερένια φτέρνα
για τον εργάτη (3)

[ΣΕΛΙΔΑ 4](#)

Ενιαία και αδιαίρετα Μνημόνιο και Δανειακή Σύμβαση ΛΕΝΕ ΦΕΜΑΤΑ ΟΙ ΑΠΑΤΕΩΝΕΣ ΤΟΥ ΣΥΡΙΖΑ

**ΨΗΦΙΖΕΙΣ ΤΟ ΜΝΗΜΟΝΙΟ
ΜΕΤΑΜΦΙΕΣΜΕΝΟ**

**ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ**

9/6/1956: Για πρώτη φορά μετά την Οκτωβριανή Επτανάσταση καταφέρουν ρώσοι τουρίστες στο λιμάνι του Πειραιά 9/6/1969: Συλλαμβάνεται σε διαμέρισμα (Πάτρα 51) ο δραπέτης Αλέξανδρος Παναγούλης μετά από κατάδοση των Π. Περδικάρη και Δ. Πατίτσα 10/6/1920: Ιδρύεται το Κομμουνιστικό Κόμμα Ισπανίας 10/6/1944: Οι γερμανικές δυνάμεις κατοχής πυρπολούν το Διάτομο Φωκίδας και εκτελούν 218 κατοίκους του 10/6/1949: Απολύνονται από διάφορα στρατόπεδα χίλιοι κομμουνιστές του υπέργραφων δήλωση μετανοίας 10/6/1971: Δέκα φοιτήτες σκοτώνονται σε διαδηλώσεις στην πόλη του Μεξικού 10/6/1972: Παραπέμπονται στο στρατοδικείο επτά μέλη της οργάνωσης «Κίνημα 20ής Οκτώβρη» 10/6/1975: Αποκαλύπτεται σχέδιο της CIA με την ονομασία «Chaos», με στόχο την παρακολούθηση 300.000 αμερικανών και την διείσδυση πρακτόρων στα κινήματα των ΗΠΑ 10/6/1985: Γάλλοι κομάντος ανατινάζουν το πλοίο της Greenpeace «Rainbow Warrior» στη Νέα Ζηλανδία (ένας φωτογράφος νεκρός) 10/6/1990: Αποφυλακίζεται ο Νέλσον Μαντέλο – μετέπειτα πρόεδρος της Νότιας Αφρικής – μετά από 27 χρόνια στη φυλακή 10/6/1990: Επίθεση με ρουκέτα εναντίον της πολυεθνικής Πρόκτερ εντ Γκαμπτ (17N) 10/6/2004: Πεθαίνει ο οικονομολόγος και πρώτην πρωθυπουργός Ξενοφόρον Ζολώτας (100 ετών) 11/6/1945: Αποκηρύσσεται ο Αρης Βελουχιώτης από τη ΚΚΕ 11/6/1969: Εκρηξη βόμβας (ΔΑ) στο θέατρο «Ορβού», τέσσερις τραυματίες 11/6/2003: Οικονομικά προβλήματα επικολείται ο Δημήτρης Αβραμόπουλος και βάζει λουκέτο στο Κόμμα Ελευθέρων Πολιτών 12/6: Ημέρα κατά της παιδικής εργασίας, Φιλιππίνες: Ημέρα ανεξαρτησίας (1898), Φινλανδία: Ημέρα Ελσίνκι (1550) 12/6/1958: Οκτώ νεαροί ελληνούπριοι συλλαμβάνονται κι εγκαταλείπονται από Αγγλους στο αμιγές τουρκοκυπριακό χωριό Κιόνελι, με αποτέλεσμα να κατακρεούργηθούν από τους Τούρκους 13/6/1876: Θάνατος Μιχαήλ Μπακούνιν 13/6/1969: Βόμβα στη Βουκουρεστίου, τέσσερις τραυματίες 13/6/1989: Τρεις εκρήξεις βομβών στον πέμπτο ορόφο του υπουργείου Εσωτερικών, έξω από τη Σχολή Δημόσιας Διοίκησης και στην Εφορία της Νίκαιας 32 (ΕΛΑ) 14/6: Ημέρα εθελοντή αιμοδότη, ημέρα bloggers, Δανία-ΗΠΑ: Ημέρα σημαίας (1219-1777) 14/6/1928: Γεννιέται ο Ernesto «Che» Guevara de la Serna 14/6/1982: Τέλος πολέμου Falklands 15/6: Ημέρα γονιμότητας 15/6/1945: Θάνατος Αρη Βελουχιώτη 15/6/1972: Συλλαμβάνεται η Ουλρίκη Μάινχοφ (RAF) 15/6/1972: Συλλαμβάνονται τέσσερα μέλη του «Κινήματος 20ής Οκτώβρη» 15/6/1978: Δολοφονική απόπειρα εναντίον του βουλευτή του ΚΚΕ Λακούργου Καλλέργη 15/6/2000: Ο συνοριοφύλακας Γ. Πιστόλας σκοτώνει τον 25χρονο Πακιστανό Γιοβάλ Μπατζάρ στο Μεγάλο Δέρειο Εβρου.

● Σημασία δεν έχει τι λέει ο Μπουμπούκος, αλλά το γεγονός ότι ο Σταθάκης του ΣΥΡΙΖΑ είχε κρυφή τηλεδιάσκεψη με ξένους τραπεζίτες ●●● Δεν σας δυμίζει το περιβότο γεύμα που είχε ο Παπανδρέου με μεγαλοκαπιταλιστές στο σπίτι του Νανόπουλου στην Εάλη, λίγο πριν την εκλογική του νίκη το 2009; ●●● Τότε οι ΣΥΡΙΖΑίοι έσκιζαν τα ρούχα τους ●●● Τώρα, κάνουν το παπί ●●● «Μνημόνιο ή ΣΥΡΙΖΑ» είναι τώρα το προεκλογικό σύνδημα ●●● Τα περί «κυβέρνησης της Αριστεράς» περνούν σε δεύτερη μοίρα ●●● Διότι, αν το δίλημμα είναι «μνημόνιο ή ΣΥΡΙΖΑ», η ψήφος στη ΔΗΜΑΡ, στον Περισσό και αλλού αποτελεί... μνημονιακή ψήφο ●●● Κον Αλέξη Τσίπρα, πλατεία Κουμουνδούρου, ενταύθα ●●● Επειδή δεν είμεδα καλοί με τους συμβολισμούς, θα παρακαλούσαμε να μας διευκρινίσετε τη διαφορά ανάμεσα στο «αρνητικό υπερόπλο», για το οποίο μιλούσατε παλαιότερα», και το «πυρηνικό όπλο», για το οποίο μιλάτε τώρα ●●● Το δέλουμε για να το τρίψουμε στη μούρη κάποιων κακεντρεχών που υποστηρίζουν ότι είστε

απλώς καραγκιόζης ●●● Ειλικρινέστατος ο Γ. Βαρεμένος δηλώνει στο «Πρώτο Θέμα» ●●● «Έν μέρει νιώδω και τυχερός σε σχέση με άλλους συναδέλφους (δημοσιογράφους), διότι η προσπάθειά μου στην πολιτική συνέπεσε με την έναρξη της κρίσης στον χώρο των ΜΜΕ» ●●● Σωστός ο παίχτης ●●● Ξέρεις πόσο σημαντικό είναι από άνεργος δημοσιογράφος να θρεδείς βουλευτής; ●●● Δουλειά είναι και το βουλευτιλίκι ●●● Και το βουλευτιλίκι του ΣΥΡΙΖΑ, ασφαλώς ●●● «Αδεια ταμεία» και «καμένη γη» κατήγγειλαν ο Τσίπρας, ο Λαφαζάνης, ο

Δραγασάκης (ο καθένας στη δική του ομιλία) ●●● Για μας δεν υπάρχει το ερώτημα «και πού θα βρείτε λεφτά για να πληρώσετε αυτά που υπόσχεστε;» ●●● Βλέπουμε απλά την προετοιμασία της μετεκλογικής κωλοτούμπας ●●● Γ' αυτό και είμαστε σίγουροι ότι εύχονται να μην είναι πρώτο κόμμα ●●● Σπάραξε η καρδιά μας όταν ακούσαμε τον Χάρη να δηλώνει ότι «υπάρχει και η αξιοπρέπεια της μοναχάσιας» ●●● Δεν ανησυχούμε, όμως, μόλις ξεκαθαρίσει το τοπίο κάπου θα τρέξει να στεγαστεί ●●● Ξέρει αυτός ●●● Πάντως, η «Κοινωνική Συμφωνία» ήταν

◆ Ρωτιέται ο Δ. Παπαδημούλης («Πρώτο Θέμα», 3.6.12) τι τελικά προτείνει ο ΣΥΡΙΖΑ για το μνημόνιο και τη δανειακή σύμβαση; Νομική καταγγελία, πολιτική καταγγελία, αικύρωση, αναθεώρηση ή επαναδιαπροσγάριση; Κι αυτός, ο έμπειρος και λαλιστατός πολιτικάντης, προτίμα να μην απαντήσει, αλλά να παραπέμψει στον Τσίπρα: «Θα κάνουμε όλες τις απαραίτητες ενέργειες – πολιτικές και νομικές...» Το πώς και με ποια βήματα το ανέπτυξε με επάρκεια ο Αλέξης Τσίπρας παρουσιάζοντας την περασμένη Παρασκευή το πρόγραμμά μας». Επειδή η συνέντευξη δόθηκε προφανώς Τρίτη ή Τετάρτη (τότε δίνονται οι συνεντεύξεις για τα κυριακάτικα φύλλα), προτίμησε να κρατήσει πιστίνη, γιατί δεν ήξερε ποια μορφή θα πάρουν τελικά οι εξαγγελίες.

◆ «Η επόμενη κυβέρνηση πρέπει να έχει τους καλύτερους», δήλωσε η φράση Αννα, διαφωνώντας με τον Βενιζέλο που δήλωσε ότι ακόμα και αν το ΠΑΣΟΚ στηρίξει την επόμενη κυβέρνηση, δε

θα βάλει πολιτικά του στελέχη σε πόστα υπουργών. Μια αικόμα αδικημένη μεγαλοφυΐα. Μπορεί οι ψηφοφόροι να μην την έστειλαν καν στη Βουλή, αυτή όμως θεωρεί ότι ανήκει στους καλύτερους και γι' αυτό πρέπει να γίνει υπουργός.

◆ Σε συνέντευξη που έδωσε ο Τσίπρας στην «Καθημερινή» της Κυριακής, του τέθηκε και πάλι το προβοκατόρικο ερώτημα του τελευταίου δεκαπενθήμερου: «Τι μήνυμα στέλνει ένα κόμμα εξουσίας όταν αγγειά του στελέχη αισθάνονται την ανάγκη να υπερασπιστούν κατηγορούμενους για τρομοκρατία?». Τη συνέντευξη συντομογράφει και ο Π. Πα-

πακωνωσταντίνου, στελέχος του ΝΑΡ και της ΑΝΤΑΡΣΥΑ! ◆ Άλλη δημοσιογράφα (Δ. Κρουστάλλη του «Βήματος») ρωτάει τον Μάριο Μόντι: «Η οικονομική δυσπραγία έχει οδηγήσει σε άνοδο των ακραίων κομμάτων, δεξιών και αριστερών στην Ευρώπη...». Πέρα από την αναπαρογωγή της θεωρίας των «δύο άκρων» ή του «φαιοκόκκινου φασισμού», αναρωτιέται κανένας ποια είναι τα «ακραία αριστερά» κόμματα που ενισχύθηκαν; Ο ΣΥΡΙΖΑ στην Ελλάδα και ο Μελανάσον στη Γαλλία; Εκανε την ερώτηση όχι γιατί περίμενε από την ιστορία, αλλά μόνο για ν' αφήσει την κουτσουλιά της.

◆ Και νέα δήλωση Καραμανή υπέρ ΝΔ, κατά ΣΥΡΙΖΑ και κατά της ψήφου στα μικρά «κεντροδεξιά» κόμματα (αλήθεια, «κεντροδεξιός») ο Καμμένος, άντε και ο Καρατζαφέρης, «κεντροδεξιοί» και οι νεοναζί;». Απ' ότι λέγεται, αναμένεται και

γίνεται, πλέον, ξεκάθαρο ότι το μόνο δίλημμα της 17ης Ιουνίου συμπυκνώνεται στη διάζευξη: Μνημόνιο ή ΣΥΡΙΖΑ. Γιατί δεν υπάρχει περισσότερο ή λιγότερο κακό Μνημόνιο. Δεν υπάρχει περισσότερο ή λιγότερο ακατάλληλο φάρμακο. Το Μνημόνιο ή το εφαρμόζεις ή το ακυρώνεις. Δεν είναι είναι ρεαλιστική η λεγόμενη σταδιακή αποδέσμευση ή απαγκιστρωση από το Μνημόνιο, που εκ του πονηρού διακινούν οι θιασώτες του.

Αλέξης Τσίπρας

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Στις σύγχρονες επιχειρήσεις – μέλη του ΣΕΒ– το μορατόριουμ, δηλαδή η συνενόηση και η συμφωνία με τους εργαζόμενους, είναι η σταθερή πρακτική και ο κόσμος έρει, ότι είναι εκεί – στις σύγχρονες οργανωμένες επιχειρήσεις, που οι εργαζόμενοι πληρώνονται καλύτερα, πληρώνονται τακτικά και δεν αντιμετωπίζουν αυθαίρετες περικοπές και συμπεριφορές.

Δ. Δασκαλόπουλος Ελπίζω ο ελληνικός λαός να

επιλέξει τον δρόμο των μεταρρυθμίσεων και να μην ακολουθήσει τη λαϊκιστική υποχρέωσης, συμφωνών με τις οποίες μπορεί να υπάρξει ευημερία χωρίς σκληρή προσπάθεια.

Γκίντο Βαστερβέλε Δεν κατάλαβα, υπάρχει περίπτωση να καταργηθεί το μνημόνιο σε συμφωνία με την τρόικα. Δεν γίνονται αυτά τα πράγματα. Ακούω πολύ αυτό το «μονεμερώ». Έχετε δει εσείς κυβερνήσεις να διαπραγματεύ-

νται με όλο τον πλανήτη προκειμένου να αναλάβουν αποφάσεις και ιδιαίτερα σε κρίσιμα θέματα;

Πανογιώτης Λαφαζάνης Ο. Βενιζέλος ψεύδεται, καθώς ποτέ ο ΣΥΡΙΖΑ δεν μιλήσει για μονομερή κατάργηση του μνημονίου. Εντολή τους όμως είναι η προσπάθεια αλλαγής του σε συνενόηση με

Προπαγανδιστικά κόλπα αδίστακτων απατεώνων

Στις δεκαετίες που παρακολουθούμε το πολιτικό ρεπορτάζ, δε θυμόμαστε όλη φορά αστικό κόμμα να έχει εφαρμόσει με τόσο αδίστακτο τρόπο τέτοια απατεωνιστικά προπαγανδιστικά κόλπα, σαν κι αυτά που εφάρμοσε ο ΣΥΡΙΖΑ την Παρασκευή 1 Ιουνίου, παρουσιάζοντας το «πρόγραμμά» του στη λαμπερή αίθουσα της «Αθηναϊδας» (από

την ίδια αίθουσα είχε ξεκινήσει και ο Γιωργάκης Παπανδρέου). Δε θυμόμαστε, επίσης, όλο αστικό κόμμα να περιλαμβάνει στα προγραμματικά του ντοκουμέντα τόσο φανερά αντικρούμενες θέσεις, να παρουσιάζει μια θέση και ταυτόχρονα να την υπονομεύει (ή και να την ακυρώνει), να έχει δυο ή και περισσότερες γλώσσες, να κάνει κωλοτούμπες σε κομβικά

την ίδια αίθουσα είχε ξεκινήσει και ο Γιωργάκης Παπανδρέου). Δε θυμόμαστε, επίσης, όλο αστικό κόμμα να περιλαμβάνει στα προγραμματικά του ντοκουμέντα τόσο φανερά αντικρούμενες θέσεις, να παρουσιάζει μια θέση και ταυτόχρονα να την υπονομεύει (ή και να την ακυρώνει), να έχει δυο ή και περισσότερες γλώσσες, να κάνει κωλοτούμπες σε κομβικά

την ίδια αίθουσα είχε ξεκινήσει και ο Γιωργάκης Παπανδρέου). Δε θυμόμαστε, επίσης, όλο αστικό κόμμα να περιλαμβάνει στα προγραμματικά του ντοκουμέντα τόσο φανερά αντικρούμενες θέσεις, να παρουσιάζει μια θέση και ταυτόχρονα να την υπονομεύει (ή και να την ακυρώνει), να έχει δυο ή και περισσότερες γλώσσες, να κάνει κωλοτούμπες σε κομβικά

την ίδια αίθουσα είχε ξεκινήσει και ο Γιωργάκης Παπανδρέου). Δε θυμόμαστε, επίσης, όλο αστικό κόμμα να περιλαμβάνει στα προγραμματικά του ντοκουμέντα τόσο φανερά αντικρούμενες θέσεις, να παρουσιάζει μια θέση και ταυτόχρονα να την υπονομεύει (ή και να την ακυρώνει), να έχει δυο ή και περισσότερες γλώσσες, να κάνει κωλοτούμπες σε κομβικά

την ίδια αίθουσα είχε ξεκινήσει και ο Γιωργάκης Παπανδρέου).

Αν μη τι άλλο, αυτή η συμπεριφορά δείχνει και την αντίληψη που έχει ο ΣΥΡΙΖΑ για τον ελληνικό λαό. Τον θεωρεί ένα τσούρυμο ήλιθων ή μια μάζα απογοητευμένων ανθρώπων, που δεν διαβάζουν, δεν

ενημερώνονται, δεν κρίνουν, δεν σκέφτονται, αλλά απλά πάει εκεί που πάει το ρεύμα, όπως τα πρόβατα βουτάνε στο ποτάμι ακολουθώντας το γκεόσι μπο το 'σπρωξε πρότο το τσοπάνος.

Εβαλαν συνέντευξη Τύπου μεσημέρι Παρασκευής, για ν' αποκλείσουν ουσιαστικά τις εφημερίδες, οι οποίες κλείνουν ύλη εκείνη την ώρα. Και μάλιστα όχι οποιαδήποτε Παρασκευή, αλλά μια Παρασκευή πριν από τριήμερο αργίας, χωρίς εφημερίδες τη Δευτέρα. Ήθελαν να μείνουν μόνο με ραδιόφωνα και τηλεοράσεις, ξέροντας πως εκεί θα παίζουν μόνο κάποιες απάκες του Τσίπρα και τέρμα. Δε θα γίνουν αναλύσεις. Στη συνέχεια, «εξαφάνισαν» τον Δραγασάκη για ένα διώροφο. Βγήκε ο Τσίπρας, πέταξε τις κορόνες, ακολούθησαν Δρίτσας, Σακοράφα και Λακαράζανης, επίσης με κορόνες, και ο Δραγασάκης πήρε το λόγο τελευταίος, όταν τα μικρόφωνα είχαν κλείσει, τα στυλό είχαν κατέβει και οι περισσότεροι δημοσιογράφοι είχαν φύγει. Κι όχι μόνον αυτό, αλλά στην ιστοσελίδα τους ολόκληρη την Παρασκευή δεν υπήρχε ο Δραγασάκης και η ομιλία του. Κι ας ήταν αυτός που παρουσίασε τη «Σύνοψη του οικονομικού προγράμματος του ΣΥΡΙΖΑ». Το κείμενο αυτό ανέβηκε στην ιστοσελίδα ή αργά το βράδυ της Παρασκευής ή το Σάββατο. Μάλιστα, ενώ ο Δραγασάκης μιλήσε τελευταίος, στην ιστοσελίδα παρουσιάστηκε εκ των υστέρων σαν δεύτερος ομιλητής.

Για ποιο λόγο έγινε αυτό το κόλπο; Για να διαβάσουν όλοι τις κορόνες του Τσίπρα και να θεωρήσουν ότι αυτό είναι το νέο οικονομικό πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ. Πόσοι γύρισαν δεύτερη φορά και διάβασαν και το κείμενο του Δραγασάκη; Ελάχιστοι. Κι όμως, η ουσία βρίσκεται σ' αυτό το κείμενο, που είναι πραγματική αποκαλύψη. Πέρα από το γεγονός ότι δεν έχουν καμιά νομική δυνατότητα καταγγείλας του Μνημόνιου μέσα στο πλαίσιο της ΕΕ και της Ευρωζώνης (γράφουμε αναλυτικά στη σελίδα 9), το διο το πρόγραμμα που παρουσίασε ο Δραγασάκης, αν του αφαιρέσει τη γνωριμή συριζική φιλοαριά με τα μεγάλα λόγια υπέρ των εργαζόμενων, δεν είναι παρά ένα σκληρά αντλαικό πρόγραμμα διοχείρισης της καπιταλιστικής κρίσης.

Ως κεντρικός στόχος διακρύσσεται η δημοσιονομική σταθεροποίηση. Δηλαδή, ο στόχος που τίθεται και από τους δανειστές και την τρόικα. Στο όνομα της δανειστικής προτεραιότητας, που λέει ο Παπαδημούλης, και το «συμφωνούμε στους δημοσιονομικούς στόχους, αλλά θελούμε ν' αλλάξουμε το μήνα της πολιτικής, προτείνοντας ισοδύναμα μέτρα», που λέει ο Σαμαράς.

Τι σημαίνει η αποδοχή της λογικής των «ισοδύναμων μέτρων»; Οτι αποδέχεσαι το Μνημόνιο και προσπαθείς να επαναδιαπραγματεύεις κάποιες ρυθμίσεις του. Δεν υπάρχει καμιά διαφορά ανάμεσα στο «δημοσιονομικό νοικούρεμα μέσω ισοδύναμων μέτρων», που λέει ο Παπαδημούλης, και το «συμφωνούμε στους δημοσιονομικούς στόχους, αλλά θελούμε ν' αλλάξουμε το μήνα της πολιτικής, προτείνοντας ισοδύναμα μέτρα», που λέει ο Σαμαράς.

■ Μαστίγιο και καρότο

Ασος στην τακτική αποδεικνύεται ο Πιέρ Μοσκοβίσι, επικεφαλής της προεκλογικής εκστρατείας του Ολάντ και ήδη παντοδύναμος υπουργός Οικονομικών στην κυβέρνηση Ερό. Πρώτα κάνει μια σκληρή επίθεση απειλώντας με αποπομπή της Ελλάδας από την Ευρωζώνη, αν δεν τηρηθούν οι δεσμούσεις, αφήνει την απειλή να παίζει επί διήμερο και μετά βγαίνει και τη «μαζεύει», όχι επί της ουσίας, αλλά επί του τύπου.

«Αναμφίβολα θα τεθεί θέμα εξόδου» της Ελλάδας από την ευρωζώνη εάν η Αθήνα δεν τηρήσει τις δεσμούσεις της όσον αφορά το πρόγραμμα λιτότητας που έχει συμφωνήσει», είπε ο Μοσκοβίσι στη γαλλική τηλεόραση, όταν ρωτήθηκε σχετικά με τις δηλώσεις του Τσίπρα για κατάργηση του Μνημονίου. «Αυτό δημιουργεί πρόβλημα. Εάν οι ίδιοι οι Έλληνες δεν σεβαστούν την δέσμευσή τους, θα βρεθούμε σε μια κατάσταση που θα είναι απεριόριστα πιο μπλεμένη», είπε ο Μοσκοβίσι, συμπληρώνοντας ότι μολονότι η επιλογή ανήκει στους Έλληνες Ψηφοφόρους, για τον ίδιο είναι «σαφώς προτιμητέο από τις ελληνικές εκλογές να αναδειχθεί μια κυβέρνηση υπέρ της Ευρώπης και υπέρ του ευρώ».

Αν και στην Ελλάδα μεσολαβούσε το τρίμερο του Αγίου Πνεύματος, οι δηλώσεις Μοσκοβίσι συζητήθηκαν κατά κόρον. Σχετικός θόρυβος έγινε και στα ευρωπαϊκά ΜΜΕ. Τη Δευτέρα, λοιπόν, σε κοινή συνέντευξη του με τον Ολί Ρεν, με τον οποίο είχε συνέργασία στις Βρυξέλλες, ο Μοσκοβίσι, αφού επτανέλαβε ότι η Ελλάδα πρέπει υποχρεωτικά να τηρήσει τις δεσμούσεις της, συμπλήρωσε ότι, επειδή παρεξηγήθηκαν κάποιες δηλώσεις του, θελει να διευκρινίσει ότι δεν συμφωνεί με τις παρεμβάσεις από το εξωτερικό στις ελληνικές εκλογές. Δεν πρέπει να δίνονται συμβουλές στους Έλληνες, οι οποίοι έχουν τελικά την ευθύνη για το ίδιο τους το μέλλον.

Φυσικά, αυτά που είχε πει στη γαλλική τηλεόραση δεν τα πήρε πίσω. Και το μήνυμα το πέρασε, βιοθώντας ΝΔ-ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ, και το διπλωματικό πρωτόκολλο τήρησε με τη δήλωση των Βρυξέλλων.

■ Να τη χαίρεστε

Με το θράσος που χαρακτηρίζει τα καβαλημένα καλάμια του ΣΥΡΙΖΑ εμφανίστηκε ο Ανδρ. Καρίτζης στον κομματικό ραδιοσταθμό, την περασμένη Τρίτη, για να πει ότι ο ΣΥΡΙΖΑ που «βρίσκεται σε σύγκρουση με όλα αυτά τα κυκλώματα της διαφθοράς και του δικομματικού κατεστημένου στη δημόσια διοίκηση είτε αλλού, τον καιρό που ήταν κραταιά και ισχυρά, δεν θα είχε κανένα λόγο σήμερα να αρχίσει να μπλέκει ή να συζητάει ή να βρίσκεται σε επικοινωνία με δυνάμεις ή πρόσωπα που έπαιξαν έναν ρόλο σε αυτό το πράγμα που μας έφερε ως εδώ». Και κατέληξε: «Είμαι κατηγορηματικός ο ΣΥΡΙΖΑ είναι ανοιχτός σε οποιονδήποτε θέλει να στηρίξει μια προσπάθεια ανόρθωσης της ελληνικής κοινωνίας και οικονομίας, δεν μπορεί όμως άνθρωποι που έπαιξαν ρόλο και οδήγησαν την χώρα εδώ να αποτελούν μέρος αυτής της προσπάθειας».

Η Κατσέλη, προφανώς, δεν ανήκει σ' αυτή την κατηγορία. Αλλιώς δε θα τη δέχονταν με ανοιχτές αγκάλες στον ΣΥΡΙΖΑ, ούτε θ' ανακοίνωνε συστράτευση ο ίδιος του Τσίπρας. Το θέμα δεν είναι θηθικό, είναι βαθύτατα πολιτικό. Και δεν αφορά το χθες, αφορά το σήμερα και το αύριο. Οσοι έχετε πρόσβαση στο Διαδίκτυο, κάντε το κόπτο να μπείτε στην ιστοσελίδα της Κατσέλη (<http://www.loukakatseli.gr>). Στη μόστρα της ιστοσελίδας, στην πιο περιόπτη θέση φιγουράρει το κείμενο «Απολογισμός κυβερνητικού έργου». Είναι ένα πολυσελίδιο φυλλάδιο, στο οποίο η Κατσέλη καμαρώνει για το κυβερνητικό της έργο. Κεντρική θέση στο φυλλάδιο κατέχει το κεφάλαιο με τίτλο «Αλλαγές εργασιακών σχέσεων για διατήρηση και δημιουργία νέων θέσεων εργασίας: Ολοκλήρωση δεσμεύσεων Μνημονίου».

Αλληλεγγύη στο κεφάλαιο, σιδερένια φτέρνα για τον εργάτη (3)

μας ἐνωση»

Η νέα αυτή «αρχιτεκτονική», σύμφωνα με το στελέχος της Bundesbank, εμπεριέχει... ευγενή μέτρα, όπως αυστηρό οικονομικό ελεγχό ως προϋπόθεση για τη «βοήθεια» στις αδύναμες χώρες και επιβολή προστίμων σε περίπτωση παρεκκλίσεων από τα όρια του ελλείμματος και του χρέους. Ο Ντόμπρετ παραθέτει έκεκάθαρα την αστική απάντηση στην κρίση, χωρίς συναισθηματισμούς και γελοίες υπεκφυγές όσων ποτίζουν τους λαούς με το δηλητήριο της αυτοπάτησης. Μπορεί η Ευρώπη να αποτελέσει το

Το ερώτημα που προκύπτει αφίσταται και το θέσαμε στο προηγούμενο φύλλο είναι το παρακάτω: Μπορούν τα οποιαδήποτε ομόλογα να εξασφαλίσουν το ξεπέρασμα της κρίσης στην Ευρώπη έστω και σε βάρος των εργαζόμενων; Συμπληρώνοντας θα προσθέταμε ένα ακόμα ερώτημα. Είναι δυνατόν να επιστρέψει μια σταθερή και μιακρόχρονη ανάπτυξη στην ΕΕ, μια ανάπτυξη δηλαδή με παραλληλη οικονομική σταθερότητα για το κεφάλαιο για πολύ καιρό; Σ' αυτά τα ερωτήματα θα προσπαθήσουμε ν' απαντήσουμε παρακάτω.

Η αστική απάντηση

Πρώτα απ' όλα, ας δούμε τι λένε στελέχη της ευρωπαϊκής κεφαλαιοκρατίας, όπως ο Αντρέας Ντόμπρετ, από την εκτελεστική επιτροπή της γερμανικής Bundesbank. Σε πρόσφατη ομιλία του στη διεθνή λέσχη των τραπεζιτών στο Λουξεμβούργο^[1], ο Ντόμπρετ έκανε μια ανάλυση για τα αίτια και το ξεπέρασμα της κρίσης, που αξίζει να τη διαβάσει κανείς:

«Οπως είπα προηγουμένως, τα χρήματα δεν αγοράζουν εμπιστοσύνη. Ακόμα και τα μεγαλύτερα πακέτα διάσωσης δεν μπορούν παρά να φέρουν μια πρόσκαιρη ανάπτυξη. Ο χρόνος, είναι αλήθεια, είναι το μόνο πρόγμα που μπορείς ν' αγοράσεις. Άλλα αυτός ο αγορασμένος χρόνος θα

Συγκρατημένη αισιοδοξία

οδηγεί σε τρία βήματα που η Bundesbank πιστεύει ότι πρέπει να γίνουν. Πρώτον, οι κυβερνητικοί προϋπολογισμοί θα πρέπει να ξαναμπούν σε τάξη. Αυτό ισχύει για όλες τις χώρες της ζώνης του ευρώ, αλλά ειδικά για εκείνες τις χώρες που επανειλημμένα έχουν αναβάλει τις απαραίτητες μεταρρυθμίσεις... Δεύτερον, οι χώρες που επηρεάστηκαν από την κρίση χρειάζεται επομένως να διεξάγουν δομικές μεταρρυθμίσεις με σκοπό να γίνουν πιο ανταγωνιστικές και να πρωθήσουν την οικονομική ανάπτυξη. Ορισμένες μεταρρυθμίσεις είναι, φυσικά, δύσκολες και επίπονες. Η Ιρλανδία έχει δειπνεί ωστόσο ότι είναι δυ-

Το ξέπτασμα της κρίσης, που όπως ήταν φυσικό εκδηλώθηκε πρώτα απ' όλα στον τραπεζικό τομέα (αφού όταν περιορίζεται η ανάπτυξη μειώνεται και ο δανεισμός), φαινόταν να ξεπεράστηκε το πρώτο τρίμηνο του 2010. Η έκθεση της Τράπεζας Διεθνών Διακανονισμών (Bank for International Settlements - BIS) το Σεπτέμβρη του ίδιου χρόνου ανέφερε με ικανοποίηση: «Η συρρίκνωση των διεθνών ισοζυγίων των τραπεζών που δίνουν αναφορά στη BIS, που ξεκίνησε το τέταρτο τρίμηνο του 2008, έφτασε στο τέλος της κατά τη διάρκεια των τριών πρώτων μηνών του 2010»^[2].

ναντές και η γερμανική εμπειρία έχει αποδείξει ότι μακροχρόνια αποδίδουν. Και τρίτον, χρειαζόμαστε μια σταθερή αρχιτεκτονική για την νομιμοτική

πρώτες, 2,5% για τις δευτερες), ήταν όμως ένα ενθαρρυντικό μήνυμα για το κεφάλαιο, ότι θα μπορέσει να ξανα- κάνει τις μπτζίγες του όπως παλιά. Η πορεία αυτή συνεχίστηκε μέχρι και το πρώτο τρίμηνο του 2011. Από το δεύ- τερο και μετά ξεκινάει μια σταδιακή κάθισδος, εξαιτίας της μείωσης του δα- νεισμού στις ανεπτυγμένες οικονομι- κά χώρες. Αντίθετα, οι «αναπτυσσό- μενες» χώρες δείχνουν να ζητούν χρή- μα, καθώς ο δανεισμός σε κατοίκους αυτών των χωρών αυξάνεται για ένα- το συνεχές τρίμηνο, μέχρι και το δεύ- τερο τρίμηνο του 2011.

Ελπίδες που εξατμίζονται

Ομως, η συγκρατημένη αισιοδοξία δεν κρατά για πολύ. Η στασιμότητα επιστρέφει, όπως σημειώνει η BIS: «Οι συνολικές αξιώσεις (σ.σ. δανεισμός) εκτός συνόρων από τις τράπεζες που αναφέρονται στην BIS αυξήθηκαν ελάχιστα στο τρίτο τρίμηνο του 2011. Η συνολική αύξηση οφειλόταν αποκλειστικά στην αύξηση των διατραπεζικών αξιώσεων. Αντίθετα, οι αξιώσεις σε οντότητες εκτός τραπεζών σημειώσαν τη μεγαλύτερη μείωση από το τέταρτο τρίμηνο του 2009. Παρά τη συνολική αύξηση των διασυνοριακών αξιώσεων κατά τη διάρκεια της περιόδου, υπήρξαν αρκετά αξιοσημείωτα σημάδια επιβράδυνσης της διεθνούς τραπεζικής δραστηριότητας»(σελ.13)^[3].

Η επιβράδυνση αγγίζει και τις «αναπτυξούμενες» χώρες, καθώς «μετά από εννέα συνεχόμενα τρίμηνα σταθερής αύξησης, ο διασυνοριακός δανεισμός στις αναδυόμενες οικονομίες (σ.σ. τόσο στις τράπεζες όσο και στις εταιρίες) συρρικνώθηκε το τρίτο τρίμηνο του 2011» (σελ. 18^[3]). Η Ασία συνέχισε να κρατάει αικόμα, αν και ο ρυθμός δανεισμού μειώθηκαν κι εκεί. Την ίδια περίοδο, οι διεθνείς τράπεζες σπεύδουν να ξεφορτωθούν χαρτιώ

χρέους των χωρών των GIIPS (Ελλάδα, Ιταλία, Ιρλανδία, Πορτογαλία, Ισπανία), κυρίως στον τομέα του δημόσιου χρέους, οι αξιώσεις έναντι του οποίου σημείωσαν τη μεγαλύτερη μείωση (κατά 63 δισ. δολάρια ή -13%)^[3].

τα κεντρικά γραφεία των τραπεζών στα υποκαταστήματά τους στο εξωτερικό. Αν και η κατηγορία «άλλοι πόροι» δεν αναλύεται περαιτέρω, η έκθεση επισημαίνει ότι υπάρχουν ενδείξεις ότι μεγάλο μέρος της αύξησης της κατηγορίας αυτής αφορά αυξήσεις στης της αγοραστικής οξύας διάφορων

εφαλαίο, να για (3)

Ουτόσο, τα παραπάνω δείχνουν ανάγλυφα πόσο «καίγεται» για την «ανάπτυξη» το χρηματιστικό κεφάλαιο. Αν δεν έχει εξασφαλισμένο το ανώτατο κέρδος, «παρκάρει» τα χρήματά του μέχρι να ξεκαθαρίσει η κατάσταση. Η στασιμότητα του διεθνούς τραπεζικού συστήματος το τρίμηνο του 2011 μετατρόπηκε σε ελαιφριά... κατρακύλα το τέταρτο. Ετσι, στην τελευταία έκθεση της BIS⁴ επιστημάνεται: «Κατά τη διάρκεια του τέταρτου τριμήνου του 2011, οι τράπεζες που δίνουν αναφορά στη BIS σημειώσαν τη μεγαλύτερη μείωση των συνολικών αξιώσεων έξω από τα σύνορά τους, μετά την πτώση του τέταρτου τριμήνου του 2008, που οδήγησε στην κατάρρευση της Λίμανα Μπράδερς. Η τελευταία μείωση ήταν ποικιλόμια, αλλά προερχόταν κυρίως από τις τράπεζες με έδρα τη ζώνη του ευρώ... Συνολικά, ο διασυνοριακός δανεισμός σε μη-τράπεζες μειώθηκε, αλλά η μείωση στις τράπεζες ήταν δριμύτερη και η μεγαλύτερη εδώ και τρία περίπου χρόνια».

Από τη μείωση δεν γλίτωσαν ούτε οι «αναδύμενες» οικονομίες ούτε καν η Ασία, όπως θα δούμε παρακάτω. Η κατάσταση είναι τόσο άσχημη, που στην έκθεση του Ιούνη υπάρχει ξεχωριστό κεφάλαιο με τίτλο «Η αισιοδοξία εξαπλίζεται», στο οποίο επισημαν-

οξεία ζητάεις ταν, στο όποιο επιστρέφουν μαίνονται τα εξής: «Αλλά από τα μέσα σα του Μάχη, οι αμφιβολίες (σ.σ. για την ανάκαμψη) επεστρέφουν: αμφιβολίες για την ανάπτυξη στη ζώνη του ευρώ, αμφιβολίες για την οικονομική υγεία των χωρών της Ευρωζώνης, αμφιβολίες για τις τράπεζες, αμφιβολίες για το αντίκτυπο της δημοσιονομικής πειθαρχίας στην ανάπτυξη και, τελικά, αμφιβολίες για την πολιτική σταθερότητα μέσα στην Ευρωζώνη. Ολα αυτά, σε συνδυασμό με πρώτα σημάδια μιας πιο εύθραυστης ανάπτυξης σε ΗΠΑ και Κίνα, έκαναν τους επενδυτές πιο επιφυλακτικούς και οδήγησαν σε αύξηση της αστάθειας στην παγκόσμια χρηματοπιτική αγορά»^[4].

Ευρωπαϊκή
υποχώρηση

Μέσα σ' αυτό το ζαφερό τοπίο, ο χώρες του ευρώ εμφανίζουν τη μεγαλύτερη υποχώρηση, παρά το χρήμα που έχει πέσει άφθονο για τη σήμερη

ριξή των τραπεζών (πάνω από 1 τρισ. ευρώ). Αυτό προκύπτει ζεκάθαρα από τα στοιχεία που παρουσιάζει η τελευταία έκθεση της BIS, στην οποία αναφέρεται:

«Οι τράπεζες με έδρα τις ανεπτυγμένες ευρωπαϊκές οικονομίες μείωσαν τα περιουσιακά τους στοιχεία στο εξωτερικό κατά 466 δισ. δολάρια (2.3%), η δεύτερη μεγαλύτερη μείωση τόσο σε απόλυτους όσο και σε σχετικούς όρους από το τέταρτο τρίμηνο του 2008. Αυτή η μείωση ήταν πιο αξιοπρόσεκτη στις τράπεζες της ζώνης του ευρώ, κατά 584 δισ. δολάρια (4.7%). Οι τράπεζες με έδρα τη Γαλλία μείωσαν τα περιουσιακά τους στοιχεία στο εξωτερικό κατά 197 δισ. δολάρια (5.3%), κυρίως μειώνοντας τις θέσεις τους σε ευρώ - ήταν η δεύτερη μεγαλύτερη μείωση των τελευταίων 12 χρόνων τουλάχιστον για τις γαλλικές τράπεζες, μετά από τη μείωση κατά 7.1% το προηγούμενο τρίμηνο. Ο διασυνοριακός δανεισμός των τραπεζών σε ορισμένες άλλες σημαντικές ευρωπαϊκές οικονομίες μειώθηκε επίσης σημαντικά: κατατάσσοντάς την ανάλογα με την ποσοστιαία μεταβολή (σ.ο. από τη μεγαλύτερη στη μικρότερη ποσοστιαία μείωση) η πτώση ήταν 35 δισ. δολάρια (5.3%) για την Ισπανία, 181 δισ. δολάρια (4.7%) για τη Γερμανία και 32 δισ. δολάρια (3.5%) για την Ιταλία. Αντίθετα, ο διατραπέζικός δανεισμός από τις βρετανικές τράπεζες αυξήθηκε ελαφρά (7 δισ. ή 0.2%)» (σελ. 14, 15)^[4]

Ανάλογη είναι και η κατάσταση της χρηματοδότησης των τραπεζών, δηλαδή των χρημάτων που οι ίδιες δανείζονται για να δανείσουν. Σύμφωνα με την παραπάνω έκθεση, οι ιστονικές και οι ιταλικές τράπεζες δυσκολεύτηκαν περισσότερο να βρουν χρήμα. Ετσι, ο δανεισμός των ιταλικών τραπεζών από το εξωτερικό έπεισε στο χαμηλότερο σημείο των τελευταίων 9 ετών, ενώ των ισπανικών έπεισε στο χαμηλότερο σημείο των τελευταίων 17 ετών! Μειώσεις (αν και μικρότερες) σημειώθηκαν στο δανεισμό των γερμανικών και γαλλικών τραπεζών (γύρω στο 6% για κάθε μία). Αντίθετα, οι βρετανικές και οικόμα περισσότερο οι γιαπωνέζικες τράπεζες δανείστηκαν πιο εύκολα χρήματα.

Τι σημαίνουν δόλ' αυτά; Οτι η «νομισματική ένωση» αποκαλύπτεται μια τραγική αποτυχία. Οτι το παραμύθι του «υπερκράτους», με το οποίο μας ανακάτευναν τα μυαλά εδώ και δυο δεκαετίες, καταρρέει, αφού οι καπιταλιστές έξω από τα σύνορα της Ευρωζώνης εμπιστεύονται περισσότερο τα αυτοτελή εθνικά κράτη παρά ένα μόρφωμα που εμπειρίχει τον ανταγωνισμό μεταξύ των πυλώνων της Ευρωζώνης (Γαλλία, Ιταλία, Γερμανία) και όχι των... κουτσουλιών (σε οικονομικό επίπεδο πάντα) όπως η Ελλάδα!

Οι <<αναδυόμενες>> αγορές

Το πιο ανησυχητικό για την παγκόσμια κεφαλαιοκρατία είναι το γεγονός ότι από την κατρακύλα δεν γλίτωσαν ούτε οι «αναδύομενες αγορές». Σύμφωνα με την τελευταία έκθεση της BIS[4], ο διασυνοριακός δανεισμός από τις τράπεζες σε κατοίκους των χωρών αυτών μειώθηκε κατά 75 δισ. δολάρια (2.4%) για δεύτερη συνεχή φορά (το προηγούμενο τρίμηνο είχε μειω-

Σκληρό παζάρι με όπλο το αίμα του συριακού λαού

Κλιμακώνεται ο πόλεμος στη Συρία μετά και την απόφαση του Ελεύθερου Συριακού Στρατού να αποδεσμευτεί από το σχέδιο κατάπτωσης του πυρός των έξι σημείων που πρωθεί ο πρώτη Γενικός Γραμματέας του ΟΗΕ Κόφι Ανάν, ως εκπρόσωπος του ΟΗΕ και του Αραβικού Συνδέσμου, και να κηρύξει, όπως ανακοίνωσε το περασμένο Σαββατοκύριακο, σφροδρή αντεπίθεση εναντίον του κυβερνητικού στρατού. Από την άλλη, το καθεστώς Ασαντ, σε μια υποτιθέμενη χειρονομία καλής θέλησης, έδωσε στις 5 Ιουνίου για πρώτη φορά άδεια σε μέλη του Διεθνούς Ερυθρού Σταυρού, να μπουν στη Συρία και να εγκατασταθούν αρχικά σε τέσσερις πόλεις που έχουν πληγεί σκληρά από τον πόλεμο, τις Χομς, Ντεράα, Ιντλίμπ και Ντέιρ Αζόρ. Μια μέρα αργότερα, ανακοίνωσε την τοποθέτηση του πρώτην υπουργού Γεωργίας Ρηγιάντ Χιτζάμπ πως πρωθυπουργού με την εντολή σχηματισμού νέας κυβέρνησης μετά τις εκλογές της 7ης Μαΐου.

Παράλληλα βρίσκεται σε εξελίξινη σκληρό παζάρι ανάμεσα στις ΗΠΑ και τους ισχυρούς δυτικούς εταίρους τους από την μια και τη Ρωσία με την Κίνα από την άλλη. Παρά τις απώλειες που υφίσταται ο κυβερνητικός στρατός, το καθεστώς Ασαντ αντέχει, έχοντας τη διπλωματική στήριξη στον ΟΗΕ της Ρωσίας και της Κίνας και όπλα από τη Ρωσία και το Ιράν. Από την άλλη, το αποκαλούμενο Εθνικό Συριακό Συμβούλιο, ένα συνονθύλευμα πολιτικών παραγόντων, κυρίως από το εξωτερικό, διαπλεκόμενων με

δυτικές κυβερνήσεις, έχει περιορισμένη πολιτική επιρροή στο εωτερικό της Συρίας. Ο Ελεύθερος Συριακός Στρατός, η ηγεσία του οποίου έχει την έδρα της στην Τουρκία, αποτελείται από διάσπαρτες αντάρτικες ομάδες, που δρουν εν πολλοίσι αυτόνομα, χωρίς σοβαρή συνοχή και κεντρική στρατιωτική διοίκηση, χωρίς ιδιαίτερες σχέσεις με το Εθνικό Συριακό Συμβούλιο, έχοντας να αντιμετωπίσει ένα ισχυρό τακτικό στρατό με αεροπλάνα και τανκς. Αυτό σημαίνει ότι οι Αμερικανοί και οι λοιποί άραβες και δυτικοί εταίροι τους δεν μπορούν να στηριχτούν σοβαρά πάνω του και να του προσφέρουν απλόχερη και χωρίς όρους οικονομική και στρατιωτική βοήθεια.

Τα δεδομένα αυτά δίνουν τη δυνατότητα στη Ρωσία και στην Κίνα να μην υποκύπτουν στις πιέσεις που δέχονται για να στηριχθούν τη στάση τους στην κρίση της Συρίας και να εμμένουν στις θέσεις τους. Στις 3 Ιουνίου, ο ρώσος πρόεδρος συναντήθηκε στη Πετρούπολη με το Χέρμαν Βον Ρομπάι, πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου και το Χοσέ Μανούέλ Μπαρόζο, πρόεδρο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, οι οποίοι, μετά τις συνομιλίες τους με τον Πούτιν, δήλωσαν: «Συμφωνούμε πλήρως ότι το σχέδιο Ανάν ως σύνολο προσφέρει την καλύτερη ευκαιρία για να σπάσει ο κύκλος της βίας στη Συρία και να αποφευχθεί ένας εμφύλιος πόλεμος. Είναι ανάγκη να συνδυάσουμε τις προσπάθειές μας για να συμβεί αυτό». Μια μέρα νωρίτερα, η Χίλαρι Κλίντον είχε ζητήσει από τον Πούτιν να εγ-

κρίνει άμεσα την αλλαγή του καθεστώτος στη Συρία. Η απάντηση δόθηκε λίγο αργότερα, κατά την τριήμερη επίσκεψη του Πούτιν στην Κίνα 5-7 Ιουνίου, στην οποία ήταν η κρίση της Συρίας, το ζήτημα του Ιράν, η συνεργασία γενικότερα στην εξωτερική πολιτική, το διμερές εμπόριο και η ενεργειακή συνεργασία. Οπως δήλωσε ο εκπρόσωπος του υπουργείου Εξωτερικών της Κίνας, «στο ζήτημα της Συρίας, η θέση και των δύο πλευρών είναι καθορή σε όλους, πρέπει να μπει άμεσα τέλος στη βία και να ξεκινήσει η διαδικασία πολιτικού διαλόγου όσο το δυνατόν συντομότερα. Και οι δύο πλευρές είναι αντίθετες στην εξωτερική επέμβαση στη Συρία και στην αλλαγή του καθεστώτος με τη βία». Και ο κινέζος πρεσβευτής στον ΟΗΕ συμπλήρωσε: «Δεν έχουμε πρόθεση να προστατεύσουμε κάποιον εναντίον κάποιου άλλου. Αυτό που πραγματικά θέλουμε να δούμε είναι ότι μπορεί να περιφρουρθεί η κυριαρχία αυτής της χώρας και η τύχη της να μπορεί να είναι στα χέρια του συριακού λαού». Η Ρωσία θέλει να διατηρήσει τα στρατηγικά της συμφέροντα στη Συρία και η Κίνα φοβάται τη διάχυση της βίας από τη Συρία σε γειτονικές χώρες και την αποσταθεροποίηση στην ευρύτερη περιοχή, με αποτέλεσμα, εκτός των άλλων, την αύξηση της τιμής του πετρελαίου, που θα πλήξει σοβαρά την εξαρτώμενη σε μεγάλο βαθμό από τις εισαγωγές υδρογονανθράκων οικονομία της. Θέλουν επίσης και οι δύο να βάλουν φρένο στην πρακτική της κατευθυνόμενης

από τη Δύση «αλλαγής καθεστώτων» μη αρεστών για οικονομικούς και γεωπολιτικούς λόγους. Παρά τη στήριξη που έχουν προσφέρει μέχρι τώρα η Ρωσία και η Κίνα στο καθεστώς Ασαντ, είναι φανερό ότι αυτή τη στιγμή διαπραγματεύονται με τους ανταγωνιστές τους στην ιμπεριαλιστές την τύχη του σύρου προέδρου, ο οποίος εκ των προηγμάτων δεν μπορεί να αποτελεί μέρος της μεταβατικής πολιτικής λύσης που αναζητείται, μιας πολιτικής λύσης από τις γραμμές του καθεστώτος. Μια λύση τύπου Υεμένης (ασυλία στο δικτάτορα Αλί Σάλεχ και διάδοχος του ο αντιπρόεδρος και μοναδικός υπουργός στης προεδρικές εκλογές-παραδία), την οποία μάλιστα ο Ομπάμα έχει χαρακτηρίσει υπόδειγμα για ανάλογες περιπτώσεις αλλαγής καθεστώτων. Ομως στις συνθήκες που έχουν διαμορφωθεί στη Συρία, δεν είναι καθόλου εύκολο να γίνει αποδεχτή μια τέτοια λύση, όχι τόσο από τις αισιοδοξές δυνάμεις της αντιπολίτευσης, όσο από ένα μεγάλο τμήμα του λαού που θρηνεί χιλιάδες νεκρούς και κατεστραμμένες ζωές και από διάφορες ένοπλες αντάρτικες ομάδες που δεν είναι εύκολο να τεθούν υπό έλεγχο και να αφοπλιστούν. Γι αυτό και δεν μπορεί να προβλέψει κανείς αν και πότε μπορεί να βρεθεί μια αποδεκτή μεταβατική πολιτική λύση. Στο μεταξύ, ο εμφύλιος πόλεμος θα κλιμακώνεται και μπορεί να αποδειχτεί εξαιρετικά μακρύς και αιματηρός, με άμεσο και ορατό τον κίνδυνο να επεκταθεί η βία στην ευρύτερη περιοχή.

πτυξή και η αναρχία στην παραγωγή. Γι' αυτά, όμως, θα μιλήσουμε στο επόμενο φύλλο.

Κώστας Βάρλας

Παραπομπές

[1] «Νέος χρόνος, παλιά προβλήματα - Η κρίση χρέους της Ευρώπης» Λόγος του Αντρέας Ντόμπρετ, μέλους της εκτελεστικής επιτροπής της γερμανικής Bundesbank, στη διεθνή λέσχη τραπεζιτών στο Λουξεμβούργο - 6/2/2012.

[2] «Εξελίξις στη διεθνή τραπεζική και χρηματοοικονομική αγορά» - τριμηνιαία έκθεση Τράπεζας Διεθνών Διακανονισμών (BIS) - Σεπτέμβρης 2011 (http://www.bis.org/publ/qtrpdf/r_qt1009.pdf).

[3] Τριμηνιαία έκθεση BIS - Μάρτης 2012 (http://www.bis.org/publ/qtrpdf/r_qt1203b.pdf).

[4] Τριμηνιαία έκθεση BIS - Ιούνις 2012 (http://www.bis.org/publ/qtrpdf/r_qt1206a.pdf και στο [r_qt1206b.pdf](http://www.bis.org/publ/qtrpdf/r_qt1206b.pdf)).

■ Ρωσία: Βαριά πρόστιμα σε διαδηλωτές

Ενα νέο νόμο για τον περιορισμό των διαδηλώσεων ψήφισε η ρωσική Δούμα την Τρίτη 5 Ιουνίου. Ο νόμος αυτός προβλέπει την επιβολή προστίμου 9 χιλιάδων δολαρίων σε όποιον συλληφθεί για συμμετοχή σε πορεία που δεν έχει πάρει άδεια από την αστυνομία. Το συγκεκριμένο ποσό είναι εξοντωτικό σε μια χώρα που ο μέσος μηνιαίος μισθός είναι περίπου 650 δολάρια και οι τιμές είναι αντίστοιχες των χωρών της Δυτικής Ευρώπης. Το συγκεκριμένο πρόστιμο φτάνει τις 32 χιλιάδες για τους διοργανωτές τέτοιων διαδηλώσεων. Το αρχικό νομοσχέδιο προέβλεπε την τιμωρία με πρόστιμο ακόμα και για τον εγκωμιασμό τέτοιων δράσεων, αλλά τελικά η συγκεκριμένη διάταξη αποσύρθηκε λόγω των αντιδράσεων που ξεσήκωσε μέσα στη βουλή.

Οι ρώσικες αρχές συνήθωνται να δώσουν άδεια για τη διοργάνωση διαδηλώσεων, με αποτέλεσμα οι περισσότερες να γίνονται παράνομα. Ο νέος νόμος δεν απαγορεύει ουσιαστικά μόνο τις διαδηλώσεις αλλά οποιαδήποτε δημόσια συνάθροιση ανθρώπων, ακόμα και αν αυτή δεν έχει τα χαρακτηριστικά διαδήλωσης. Σε διάφορες δηλώσεις τους στελέχη της αντιπολίτευσης υποστήριξαν ότι ο νέος νόμος θα οξύνει ακόμα περισσότερο τις κοινωνικές διαιρέσεις. Προφανώς, ο στόχος της αντιπολίτευσης και των κοινωνικών πολέμου και η άνοδος της ταξιδιώτησης των εργατών, αλλά η διατήρηση της κοινωνικής συνοχής.

Παράλληλα, το ρώσικο κράτος θωρακίζεται και θεωρικά απέναντι στις κοινωνικές εκρήξεις που αναμένει λόγω της τεράστιας φαλίδας μεταξύ πλουσίων και φτωχών στη ρώσικη κοινωνία.

■ Αγγλία: Εθελοντισμός με το ζόρι

Μακροχρόνια άνεργους τους οποίους άφησε απλήρωτους χρησιμοποίησε για τη φύλαξη της φρέστας για τον εορτασμό των 60 χρόνων από την άνοδο της βασιλιόσσας Ελισάβετ στο θρόνο της Βρετανίας η εταιρία στην οποία ανατέθηκε το συγκεκριμένο έργο από το κράτος. Μπορεί να σπαταλήθηκαν 12 εκατομμύρια λίρες για τη διοργάνωση του εορτασμού, αλλά το αγγλικό κράτος ετοιμάζεται να καταργήσει τα τελευταία ψήματα κράτους πρόνοιας στη χώ

Μνημόνιο μεταμφιεσμένο

Τι θα ψηφίσει η συντριπτική πλειοψηφία αυτών που θα πάει στις κάλπες στις 17 Ιουνίου; Το Μνημόνιο μεταμφιεσμένο. Το τραγικό είναι πως ένα σημαντικό ποσοστό από αυτούς, ενδεχομένως και η σχετική πλειοψηφία, αν ο ΣΥΡΙΖΑ βγει πρώτο κόμμα, θα έχει την ψευδαίσθηση ότι ψηφίζει έξοδο από το Μνημόνιο, σταμάτημα του κατίφορου, ελπίδα και προοπτική τα πράγματα καταρχάς να μη χειροτερεύσουν και στη συνέχεια ν' αρχίσουν κάπως να βελτιώνονται.

Σ' αυτό το φύλλο αποκαλύπτουμε με στοιχεία τη μεγάλη απάτη του ΣΥΡΙΖΑ. Οχι μόνο τις κωλοτούμπες και τις «προσαρμογές» σε σχέση με όλα όσα έλεγε πριν από ένα μήνα, αλλά τον πυρήνα της απάτης. Την εξαγγελία ότι θα «ακυρώσει» το Μνημόνιο, αλλά θα κρατίσει τη δανειακή σύμβαση και «θα επαναδιαπραγματευθεί τους δυσμενείς της όρους». Αποδεικνύουμε, μέσα από τα ίδια τα επίσημα ντοκουμέντα, ότι Μνημόνιο και δανειακή σύμβαση είναι ενιαία και αδιαίρετα, ότι το Μνημόνιο αποτελεί ΟΡΟ της δανειακής σύμβασης. Οτι κανείς δεν μπορεί να καταργήσει το ένα και να κρατίσει το άλλο. Ή καταγγέλλεις το πακέτο -Μνημόνιο και δανειακή σύμβαση- ή το κρατάς και προσπαθείς να πετύχεις κάποιες ασήμαντες αλλαγές, για τα μάτια του κόσμου. Άλλαγές, όπως η επαναφορά της ΕΓΣΕΕ, που θα χρησιμοποιηθούν σαν «τυράκι» για να συνεχιστεί η συντριπτική επίθεση ενάντια στα στοιχειωδέστερα δικαιώματα των εργαζόμενων.

Ομως, δεν είναι μόνο το ενιαίο και αδιαίρετο Μνημόνιο και δανειακής σύμβασης. Τα Μνημόνια, από το πρώτο μέχρι το τελευταίο, έχουν περάσει λέξη προς λέξη σε Αποφάσεις του Συμβούλιου της ΕΕ. Εχουν, δηλαδή, την ισχύ του κοινοτικού δικαίου και επιβάλλονται στην Ελλάδα στο πλαίσιο της διαδικασίας επιτήρησης λόγω υπερβολικού ελλείμματος. Ακόμα και αν καταργούνταν στη Βουλή ο νόμος που περιλαμβάνει Μνημόνιο και δανειακές συμβάσεις, το Μνημόνιο θα παρέμενε στις αποφάσεις του Συμβούλιου της ΕΕ και π' όποια κυβέρνηση θα καλούνταν να το εφαρμόσει.

Ολ' αυτά τα γράφουμε αναλυτικά στη σελίδα 9. Εδώ θέλουμε να σημειώσουμε τη μεγάλη απάτη, με την οποία πορεύεται ο ΣΥΡΙΖΑ προς τις εκλογές της 17ης Ιουνίου, ποντάροντας στην απελπισία του ελληνικού λαού, στην παραίτηση από κάθε δική του μαχητική παρέμβαση, στην παραίτηση ακόμα και από τη μελέτη των προεκλογικών διακρύδεων και την κριτική στάση.

Και βέβαια, για να καταδείξουμε για μια ακόμη φορά την τεράστια, την κρίσιμη σημασία που έχει ο αγώνας για την πολιτική οργάνωση της εργατικής τάξης, για τη συγκρότηση ενός διακριτού πολιτικού πόλου που θ' ανοίξει μέτωπο σε όλες τις εκφράσεις της αστικής πολιτικής. Ιδιαίτερα σ' αυτές που μακιγιάρονται και μοστράρονται ως «αριστερές», «ριζοσπαστικές», «κομμουνιστικές». Για να τάψουν οι εργαζόμενοι και οι νέοι να γίνονται αθύρματα στα χέρια του ταξικού αντίπαλου.

Ποιοι είναι οι... «γνωστοί άγνωστοι» με τα καλυμμένα πρόσωπα, με τις αυτοσχέδιες ασπίδες, τα πύρινα οδοφράγματα, τις αυτοσχέδιες ρουκέτες και άλλα παρόμια «όπλα», που μάχονται καθημερινά με τις ειδικές δυνάμεις της αστυνομίας, που δεν μπορούν να τους κάνουν ζάφτη;

Είναι ανθρακωρύχοι της περιοχής του Οβιέδο της Ισπανίας, που μάχονται ενάντια στις περικοπές που ανακοίνωσε η κυβέρνηση Ραχόι. Μάχονται, δεν απεργούν παθητικά καθισμένοι έξω από τις πύλες των ανθρακωρυχείων. Κατέλαβαν έναν εθνικό δρόμο, έστησαν οδοφράγματα και ήταν έτοιμοι για σύγκρουση με τα ισπανικά ΜΑΤ. Είχαν φτιάξει μεταλλικές ασπίδες για ν' αντιμετωπίσουν τους μπάτσους από κοντά και αυτοσχέδιες ρουκέτες για να τους αντιμετωπίσουν από μακριά.

Κάθε σύγκριση με τα «καθ' ημάς» όχι μόνο επιπρέπεται, αλλά είναι απαραίτητη...

■ Ζέσταμα για κωλοτούμπα

«Η ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ φεύγουν και παραδίσουν την οικονομία σε κατάρρευση και τα δημόσια ταμεία άδεια» [Αλέξης Τσίπρας].

«Ο καταρρέων δικομματισμός παραδίδει άδεια ταμεία» [Γιάννης Δραγασάκης].

«Δεν αφήνουν πίσω τους απλώς καμένη γη αλλά κάτι πολύ χειρότερο και τραγικότερο ... Τα δημόσια ταμεία όχι απλώς είναι άδεια αλλά και το δημόσιο δεν θα μπορεί να καλύψει μετεκλογικά πελώριες "μαύρες τρύπες" και στοιχειωδείς υποχρεώσεις του» [Πλαναγώτης Λαφαζάνης].

Γιατί και τα τρία ηγετικά στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ, μιλώντας κατά την παρουσίαση του «προγράμματος» του ΣΥΡΙΖΑ στην «Αδηναΐδα», έκαναν περισσότερες από μία αναφορές στα «άδεια ταμεία»; Για να προετοιμάσουν τη μετεκλογική κωλοτούμπα. Τα «άδεια ταμεία» και η «καμένη γη» έχουν χρησιμοποιηθεί και κατά το παρελθόν, από ΠΑΣΟΚ και ΝΔ, για να δικαιολογήσουν την παραίτηση από τις προεκλογικές «δεσμεύσεις». Κατά συνέπεια, ούτε σ' αυτό πρωτοτυπεί ο ΣΥΡΙΖΑ. Η μόνη διαφορά είναι πως αυτός το λέει από τώρα, για να το καταγράψει, έτσι και γίνεται το απευταίο (δηλαδή να κερδίσει την πρώτη δέση που δεν θέλει με τίποτα).

■ Ερωτας χωρίς ανταπόκριση

«Θύελλα χειροκροτημάτων ξέσπασε τη σπιγμή που ανακοινώθηκαν οι αντιπροσωπείες των πρεσβειών της Βενεζούελας και της Κούβας, με τον κόσμο να στέλνει έτσι το καλύτερο μήνυμα απάντηση σε όσους καλλιεργούν φόβους και εκβιασμούς ότι "με κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ θα κατανήσουμε λατινοαμερικανική χώρα". Όταν μάλιστα ανακοινώθηκε η παρουσία της αντιπροσωπείας της πρεσβείας της Γαλλίας, το χειροκρότημα ακούστηκε μέχρι... το Βερολίνο». Μ' αυτόν τον διμηραμβικό τρόπο παρουσίασε η «Αυγή» της περασμένης Κυριακής κάποιες διπλωματικές παρουσίες στη φέστα της «Αδηναΐδας». Εμείς, βέβαια, σημειώνουμε την υπανιγμό για τη γαλλική αντιπροσωπεία που παραπέμπει σ' εκείνο το πα-

■ Στο απυρόβλητο ο καπιταλισμός

Αντιγράφουμε από την εισήγηση Δραγασάκη στη φέστα της «Αδηναΐδας»: «Η κρίση που ζούμε είναι του ίδιου του συστήματος και όχι μόνο του τρόπου διαχείρισή του. Πρέπει να αλλάξουν όλα». Κι εκεί που περιμένεις πυρά κατά του καπιταλισμού διαβάζεις ποια είναι τα «όλα που πρέπει ν' αλλάξουν: «Το πολιτικό σύστημα, το κράτος, οι σχέσεις του πολίτη με το κράτος και την πολιτική». Βλέπετε πουδενά τον καπιταλισμό, τις καπιταλιστικές παραγωγικές σχέσεις;

Ο όρος «σύστημα» για τους ΣΥΡΙΖΑίους περιορίζεται στο πολιτικό σύστημα και στο μοντέλο κρατικής διαχείρισης. Επομένως, όταν μιλούν για «κρίση του συστήματος», αναφέρονται στην κυβερνητική και κρατική λειτουργία και όχι στον τρόπο παραγωγής, στον καπιταλισμό, που πρέπει ν' αλλάξουν: «Το πολιτικό σύστημα, το κράτος, οι σχέσεις του πολίτη με το κράτος και την πολιτική». Βλέπετε πουδενά τον καπιταλισμό, τις καπιταλιστικές παραγωγικές σχέσεις;

Ο όρος «σύστημα» για τους ΣΥΡΙΖΑίους περιορίζεται στο πολιτικό σύστημα και στο μοντέλο κρατικής διαχείρισης. Επομένως, όταν μιλούν για «κρίση του συστήματος», αναφέρονται στην κυβερνητική και κρατική λειτουργία και όχι στον τρόπο παραγωγής, στον καπιταλισμό, που πρέπει ν' αλλάξουν: «Το πολιτικό σύστημα, το κράτος, οι σχέσεις του πολίτη με το κράτος και την πολιτική». Βλέπετε πουδενά τον καπιταλισμό, τις καπιταλιστικές παραγωγικές σχέσεις;

Ιδού πώς συνεχίζει ο Δραγασάκης: «Η διέξοδος επομένως δεν βρίσκεται στην επιστροφή σε κάποια εκδοχή του παρελθόντος. Η διέξοδος βρίσκεται στο άνοιγμα νέων δρόμων προς νέα παραγωγικά και καταναλωτικά πρότυπα, προς νέες μορφές πραγματικής δημοκρατίας, προς νέες κοινωνικές διευθετήσεις, βασισμένες στην ισότητα και την αλληλεγγύη, το σεβασμό της ανθρώπινης αξιοπρέπειας και του περιβάλλοντος». Μιλάει για «εκδοχή» του παρελθόντος, εξαιρώντας τον καπιταλισμό! Αυτός για τους ΣΥΡΙΖΑίους είναι αιώνιος και άδικος!

λική πολιτική δεν διαφέρει σε τίποτα από τη γερμανική («τηρήστε τις δεσμεύσεις σας» έχει πει κατ' επανάληψη ο Ολάντ), οι ΣΥΡΙΖΑίοι επιμένουν να παραμυθίζουν το εκλογικό ακροατήριό τους με το «νέο άνεμο» που πνέει στην ΕΕ και τον «μεγάλο σύμμαχο» Ολάντ. Βέβαια, τα ίδια λένε και ο Σαμαράς και ο Βενιζέλος, αλλά δυμίζουν και το «τηρήστε τις δεσμεύσεις σας».

■ Συμφωνίες... αρχών

Υποτίθεται ότι η υπό την Κατσέλη «Κοινωνική Συμφωνία» συνεργάζεται πολιτικά με τον ΣΥΡΙΖΑ. Οτι έχουν φτάσει σε κοινές απόψεις για το «δέον γενέσθαι». Προσέξτε, τώρα, πώς παρουσιάζει η «Κοινωνική Συμφωνία», σε ανακοίνωση που εξέδωσε απ' αφορμή τη συμμετοχή εκπροσώπου της σε εκδήλωση-συζήτηση των Οικολόγων Πράσινων με δέμα «την επαναδιαπραγμάτευση του μνημονίου μετά τις εκλογές». Έχει ιδιαίτερη σημασία.

«Για να σπάσει ο φαύλος αυτός κύκλος πρέπει να αντικατασταθεί το μνημόνιο από ένα ρεαλιστικό Εθνικό Σχέδιο Ανόρδωσης (...) Η υλοποίηση αυτού του Εθνικού Σχεδίου Ανόρδωσης δα πρέπει να στηριχτεί στην επιμήκυνση του χρόνου δημοσιονομικής προσαρμογής και στη διασύνδεση του βαθμού εξυπηρέτησης του δημοσίου χρέους με το ρυθμό αύξησης του εδνικού εισοδήματος».

Γραμμή Βενιζέλου, μ' άλλα λόγια, και κατά τα άλλα πολιτική συνεργασία με τον ΣΥΡΙΖΑ! Η Κατσέλη, βέβαια, τη δουλειά της κάνει. Δοκίμασε την αυτόνομη κάθοδο, δεν έπιασε ούτε το 1%, οπότε αποφάσισε ν' αναζητήσει στέγη αλλού. Το ΠΑΣΟΚ του Βενιζέλου δυμίζει διαλυμένο μαγαζί, η ΔΗΜΑΡ είναι μεταξύ φδοράς και αφδαρσίας, επέλεξε τον ΣΥΡΙΖΑ. Ο ΣΥΡΙΖΑ, όμως, πώς ανακοινώνει πολιτική συνεργασία με την Κατσέλη που παρουσιάζει θέσεις σαν αυτές του Βενιζέλου (επιμήκυνση του χρόνου δημοσιονομικής προσαρμογής); Ρητορικό είναι το ερώτημα. Ετοι μι αλλιώς, και ο ΣΥΡΙΖΑ δεν πρόκειται να κάνει αυτά τα... πολεμοχαρή που ανακοινώνει τώρα, οπότε γιατί να τον ενοχλήσει τι λέει η Κατσέλη; Για να γίνει, όμως, ΠΑΣΟΚ στη δέση του ΠΑΣΟΚ, χρειάζεται όσο γίνεται περισσότερους Πασόκους.

■ Για τα πανηγύρια

Την περασμένη Τρίτη ήρθε στην Αθήνα ο υπουργός Συγκονωνιών και Εργών της Κυπριακής Δημοκρατίας, Ευδύμιος Φλουρέντζου, για να συζητήσει με την ελληνική κυβέρνηση «το πρόγραμμα και τις προτεραιότητες της Κυπριακής Προεδρίας σε τομείς αμοιβαίου ενδιαφέροντος, όπως οι δαλασσίσεις μεταφορές, η ολοκληρωμένη δαλάσσια πολιτική της ΕΕ και η ναυτιλιακή σύνδεση Ελλάδας- Κύπρου», ενώπιο της ανάληψης από την Κύπρο της Προεδρίας του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Στη σύσκεψη που έγινε, την ελληνική κυβέρνηση αντιπροσώπευσαν ο Στουρνάρας και ο Οικονόμου. Και καλά ο Στουρνάρας, ως υπουργός Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας έχει αρμοδιότητα, ο υπουργός μπάτσων και καταστολής, όμως, τι αρμοδιότητα έχει και συμμετείχε στη σύσκεψη; Καμία. Απλά για να επιβεβαιωθεί ότι ήταν μια σύσκεψη για τα πανηγύρια και από τις δύο πλευρές. Η πλάκα είναι ότι στις δηλώσεις που έκανε μετά τη λήξη της σύσκεψης ο Φλουρέντζου έκανε λόγο για «επαφές με τους συναρμόδιους υπουργούς της Ελλάδας!»

■ Ξεδοντιασμένες πουτάνες

Μετά τον Σλάβοι Ζίζεκ, που ήρθε στην Ελλάδα για να παρουσιάσει τον βαθύ φιλοσοφικό στοχασμό του... «Τούμ και Τζέρι» με ολίγη από Τζον Λένον και, βέβαια, για να χρίσει τον παρακαθήμενο Τσίρια... αυριανό πρωθυπουργό, ένας άλλος «ριζοσπάστης διανοούμενος», ο Τζόρτζιο Αγκάμπεν, δείχνει εκστασιασμένος από την... ειρηνική επανάσταση που θα λάβει χώρα στις 17 Ιουνίου στην Ελλάδα, όταν ο ελληνικός λαός θα πάει στην κάλπη και κατά πλειοψηφία θα ψηφίσει ΣΥΡΙΖΑ. [Αλήθεια, αν στις επόμενες εκλογές η επιλογή του λαού αλλάζει, τι θα έχουμε, ειρηνική αντεπανάσταση].

Σύμφωνα με σημείωμα του Αγκάμπεν για την «Έποχή» της περασμένης Κυριακής, «το περιμένει της Ευρώπης αποφασίζεται σήμερα στην Ελλάδα, δηλαδή στη χώρα που γένησε τη δυτική δημοκρατία! Μα είναι δυνατόν ένας προβεβλημένος πανεπιστημιακός, ένας πολυδιαφημισμένος ριζοσπάστης διανοούμενος να λέει τέτοιες χοντρομαλακίες; Είναι δυνατόν να υποστηρίζει ένας αριστερός διανοούμενος, ότι το πρόβλημα της ΕΕ δεν είναι ο καπιταλισμός, αλλά είναι η ανυπαρξία συντακτικής εξουσίας κι ότι άμα κερδίσει ο ΣΥΡΙΖΑ τις ελληνικές εκλογές μπορεί ν' αρχίσει μια σκυταλοδρομία (από χώρα σε χώρα), που θα οδηγήσει σε «ένα πραγματικό ευρωπαϊκό σύνταγμα», και γι' αυτό «αυτή τη στιγμή η Ελλάδα είναι και πάλι, όπως στην αρχή της ευρωπαϊκής ιστορίας, ο τόπος των καθοριστικών επιλογών»; Και όμως είναι. Το πρόβλημα δεν είναι ο κάθε παπαρολόγος Αγκάμπεν, Ζίζεκ κ.λπ. Το πρόβλημα είναι ότι αυτοί γίνονται δεκτοί σαν ανατρεπτικού διανοούμενοι, ενώ δεν είναι παρά ξεδοντιασμένες πουτάνες του συστήματος, που ψάχνουν πελατεία ανάμεσα σε μια «στερημένη» νεολαία.

Συνένοχοι στην κοροϊδία

Αναρωτιέται κανείς: γιατί ΝΔ και ΠΑΣΟΚ δεν ξετινάζουν τη βασική μπούρδα του ΣΥΡΙΖΑ περί «ακύρωσης του Μνημονίου και επαναδιαπραγμάτευσης της δανειακής σύμβασης»; Να την ξετινάζουν όχι με γενικολογίες του τύπου «αυτή η πρόταση οδηγεί σε έξιδο από το ευρώ», που απαντούνται εύκολα από μεριάς ΣΥΡΙΖΑ με γενικολογίες του τύπου «κονένας δεν πρόκειται να μας διώξει από το ευρώ», αλλά με συγκεκριμένα επιχειρήματα. Να επικαλεστούν, δηλαδή, την ίδια τη δανειακή σύμβαση, η οποία περιλαμβάνει το Μνημόνιο ως αναπόσταστο τμήμα της και επομένως κανείς δεν μπορεί να πει «πατέρων τα δάνεια - πετάω το Μνημόνιο». Να επικαλεστούν, ακόμη, τις διαδοχικές αποφάσεις του Συμβουλίου (μετά από συνδους κορυφής), που περιλαμβάνουν τα μέτρα του Μνημονίου και το καθιστούν νομικά δεσμευτικό από άποψη κοινοτικού δικαίου.

Στη σελίδα 9 γράφουμε αναλυτικά γι' αυτό το θέμα, εδώ όμως μας απασχολεί η στάση των δύο πόλων του πάλαι ποτέ δικομπατισμού, τα στελέχη των οποίων εμφανίζονται ως αδαείς και αδιάβαστοι, ενώ γνωρίζουν πιολύ καλά πώς έχει το θέμα από νομική άποψη. Είναι πραγματικά εκπληκτικό το γεγονός ότι η ΝΔ συγκρούεται επί τριήμερο με τον ΣΥΡΙΖΑ για το ντιμπέιτ, αφήνοντας έξω τα στοιχεία της πολιτικής του στα οποία θα μπορούσε να τον «κωλυχτυπήσει».

Η απάντηση γι' αυτή την «παράλειψη»

ΝΔ και ΠΑΣΟΚ είναι νομίζουμε απλή: έχουν λερωμένη τη φωλιά τους και φοβούνται μήπως πάθουν μεγαλύτερη ζημιά απ' αυτή που θα προκαλέσουν στον ΣΥΡΙΖΑ. Αν αποκαλύψουν πως έχουν αλυσοδέσει το λαό με τη δανειακή σύμβαση και το Μνημόνιο, πως έχουν εγκαταλείψει κάθε έννοια κρατικής αυτοτέλειας, τότε η κατηγορία του δωσιλογισμού θα τους κάνει ακόμα μεγαλύτερη ζημιά. Γιατί είναι άλλο πράγμα να μιλά για δωσιλογισμό ο Καμμένος, που κανένας δεν του δίνει ιδιαίτερη σημασία, και άλλο να βγάνουν και να παραδέχονται μόνοι τους ότι αλυσοδέσεαν τον ελληνικό λαό και τον παρέδωσαν στους πιστωτές του διεθνούς χρηματιστικού κεφαλαιου.

Ο ΣΥΡΙΖΑ, από την άλλη, κάνοντας τη μια κωλοτούμπα μετά την άλλη, εκμεταλλεύεται το γεγονός ότι ΝΔ και ΠΑΣΟΚ δεν αποκαλύπτουν την ουσία αυτών που διακηρύσσει δημαρχικά και έχει στήσει όλη αυτή την επιχείρηση εξαπάτησης του ελληνικού λαού. Και τα τρία κόμματα, μαζί με την απαραίτητη τσόντα ΔΗΜΑΡ, είναι συνένοχα σ' αυτή τη συμπαγιγία, το καθένα για τους δικούς του λόγους. Εξαπατούν τον ελληνικό λαό, για να κρατήσουν ζωντανή τη θεωρία της επαναδιαπραγμάτευσης, που αποτελεί το κεντρικό προεκλογικό επιχείρημα όλων τους.

Οσο για τον Περισσό, κοιμάται τον ύπνο του δικαίου και περιορίζεται σε γενικόλογους αφορισμούς, χωρίς να ψάχνει και ν' αποκαλύπτει την ουσία. Είναι εκπληκτικό που θα έπρεπε να προσφέρει τεκμηρίωση στα πολιτικά στελέχη. Είναι χαρακτηριστικό το γεγονός ότι μόνο ο Μπογιόπουλος έγραψε στη στήλη του («Ριζοσπάστης, 6.6.12) μερικά πράγματα, ξεφυλλίζοντας εντελώς πρόχειρα το Μνημόνιο, χωρίς να δει όλο το βάθος του θέματος. Και βέβαια, ένα δημοσιογραφικό σχόλιο δεν αποτελεί ανάλογη με την οποία έπρεπε να αποκαλύπτει την επιχείρηση.

βάρος των εργαζόμενων. Και μόνο η διατήρηση αυτού του καθεστώτος, στη διαμόρφωση του οποίου πρωταγωνίστησε η νέα σύμμαχος του ΣΥΡΙΖΑ Λ. Κατσέλη, μαζί δίνει το μέτρο για να εκτημήσουμε το πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ. Η επαναφορά της ΕΓΣΣΕ (που οικόμα και ο ΣΕΒ έχει δηλώσει ότι τη δέχεται) είναι το τυράκι που δολώνει τη φάρακα των εργασιακών σχέσεων της κινεζοποίησης.

Αθιχτο, φυσικά, παραμένει και το σκληρά νεοφιλελύθερο κοινωνικοασφαλιστικό καθεστώς που διαμορφώθηκε με δυο νόμους (για τον ιδιωτικό και το δημόσιο τομέα) λίγο πριν το Μνημόνιο-1. Απολύτως λογική στάση για ένα κόμμα που θέλει να διαχειριστεί την κρίση μέσα στους κανόνες της ΕΕ.

Πέρα από τη δημοσιονομική σταθεροποίηση, ως στόχος διακρίσεων στα κατάστασης, πρ

KONTRA

■ Αθ. Τσίπρας

Ευεργέτες της πατρίδας οι εφοπλιστές!

Εγώ αυτό που είπα για το εφοπλιστικό κεφάλαιο είναι ότι θα πρέπει –και θα πρέπει ήδη να το χουν κάνει με δική τους πρωτοβουλία, διότι πολλοί από τους ευεργέτες της πατρίδας μας ήταν εφοπλιστές και σε κρίσιμες στιγμές για την πατρίδα βάλαν το χέρι στην τσέπη.

Αλέξης Τσίπρας

(συνέντευξη στον N. Χατζηνικολάου, enikos.gr, 30.5.12)

Πριν τις εκλογές της 6ης Μάη, ο ΣΥΡΙΖΑ διατυπώνει σε όλους τους τόνους ότι θα επιβάλει βαριά φορολογία στους εφοπλιστές κι άμισι δε γουστάρουν ας πάρουν τα πλοία τους και ας φύγουν. Στις ομιλίες που εκφωνούσε ανά την Ελλάδα ο Τσίπρας, η ειδική, έκτακτη φορολογία στο εφοπλιστικό κεφάλαιο κατείχε εξέχουσα θέση. Παραθέτουμε, ενδεικτικά, την πανομοιότυπη φράση που περιλάμβαναν οι ομιλίες του στην Ξάνθη (27 Απριλί) και στη Μυτιλήνη (29 Απριλί): «Αντί για την αύξηση του ΦΠΑ στην εστίαση, να μπει φόρος εφοπλιστών σε κάθε ένα από τα 4.000 πλοία τους, που θα αποφέρει 2 δισ. (500.000 ανά πλοίο)».

Σε λιγότερο από ένα μήνα έγινε η κωλοτύπτα και το «πρόγραμμα» του ΣΥΡΙΖΑ, όπως το παρουσίασε ο Τσίπρας, αναφέρει: «Στα ενδεικτικά μέτρα για την αύξηση των δημόσιων εσόδων περιλαμβάνονται:... η Εθνική Προγραμματική Συμφωνία, με τον κλάδο της ναυτιλίας και τον εφοπλιστικό κόσμο, που θα αυξήσει τα φορολογικά έσοδα. Θα επανεξεταστούν από μηδενική βάση οι σχέσεις ανάμεσα στο ελληνικό κράτος, τη ναυτιλία και τον εφοπλιστικό κόσμο, με στόχο τη κατάργηση των προκλητικών 58 διαφορετικών φοροαπολλογών και τη δημιουργία ενός σταθερού φορολογικού καθεστώτος που θα ανταποκρίνεται στη Συντομιακή επιτομή για τη συμβολή στα φορολογικά βάρη όλων των Ελλήνων υπηκόων».

Από τον έκτακτο φόρο του μισού εκατομμύριου ανά πλοίο, πήγαν στην «εθνική προγραμματική συμφωνία», που δεν θα είναι αποτέλεσμα μονομερούς απόφασης της κυβέρνησης, αλλά διαπραγμάτευσης με τους εφοπλιστές. Μ' άλλα λόγια, η έκτακτη φορολογία στους εφοπλιστές, η οποία μάλιστα παρουσιάζονται ως «ισοδύναμο μέτρο» για τη μείωση του ΦΠΑ στην εστίαση, παραπέμπεται στις ελληνικές καλένδες. Πρέπει να σημειωθεί, ότι τα περί «εθνικής προγραμματικής συμφωνίας» με το εφοπλιστικό κεφάλαιο προστέθηκαν στην ομιλία του Τσίπρα, μόνο και μόνο για λόγους εντυπωσιασμού και για να σταλεί το σήμα ότι η κωλοτύπτα έγινε. Στο γραπτό κείμενο με τη «Σύνωψη του οικονομικού προγράμματος του ΣΥΡΙΖΑ», που παρουσίασε ο Δρογασάκης, δεν αναφέρεται τίποτα επ' αυτού. Υπάρχει μόνο μια γενική αναφορά, χωρίς κανένα χρονικό ορίζοντα: «Επανεξέταση όλων των ειδικών φορολογικών καθεστώτων και δημιουργία ενός σύγχρονου φοροεισπρακτικού μηχανισμού. Η επανεξέταση από μηδενική βάση όλων των ειδικών φορολογικών καθε-

στώτων που θεσπίσθηκαν μετά το β' παγκόσμιο πόλεμο αποτελεί μία δεύτερη διάσταση της φορολογικής μεταρρύθμισης. Αυτά τα ειδικά καθεστώτα έχουν καταστήσει το φορολογικό σύστημα διάτρητο και αναποτελεσματικό, γ' αυτό και πρέπει να καταργηθούν στο πλαίσιο ενός καθολικού φορολογικού συστήματος». Στα Παραρτήματα, δε, που υποτίθεται ότι περιλαμβάνουν παραδείγματα άμεσων παρεμβάσεων στους διάφορους τομείς της οικονομίας, δεν αναφέρεται τίποτα περί εφοπλιστικού κεφαλαίου.

Και στα περί «εθνικής προγραμματικής συμφωνίας», όμως, δεν πρωτοτυπούν. Εχει προηγηθεί ο Βενιζέλος. Στις 11 Σεπτέμβρη του 2011, όταν από τη Θεσσαλονίκη ανακοίνωνε το χαράτσιο στα ακίνητα, μέσω του λογαριασμού της ΔΕΗ, ο Βενιζέλος προσέθεσε και τα εξής, για να γλυκάνει το φορητά: «Επίσης, είναι προφανές ότι υπάρχουν καπηλούριες πατριωτών μας που δεν έχουν μετάσχει όσο πρέπει στη συλλογική αυτή προσπάθεια και πρέπει να κληθούν να μετάσχουν στη συλλογική αυτή προσπάθεια. Μετά από πρόταση και των συναρμοδίων υπουργών στο Υπουργικό Συμβούλιο, θα καλέσουμε –θα καλέσω κι εγώ προσωπικά με εντολή του Πρωθυπουργού– τον εφοπλιστικό κόσμο προκειμένου να συζητήσουμε μαζί του με ποιο τρόπο θα μετάσχει σ' αυτή την εθνική δημοσιονομική προσπάθεια με πρακτικό και άμεσο τρόπο. Εχει πολύ μεγάλη σημασία να σταλεί ένα μήνυμα που δεν αφορά μόνο τον ελλαδικό ορίζοντα μας, αλλά τον ελληνισμό γενικά. Και ο κοινωνοπολιτικός ελληνισμός πρέπει να δώσει το παρόν στην προσπάθεια αυτή, αλλά επειδή έχει ιδιαίτερα χαρακτηριστικά το εφοπλιστικό κεφαλαίο, πρέπει να συζητήσουμε μαζί τους πώς θα συνεργαστούμε, αλλά πώς θα έχουμε και συμμετοχή στη δημοσιονομική προσπάθεια, στην προσπάθεια που κάνουν κυρίως τα χαμηλά και μεσαία εισοδήματα, τα οποία πρέπει να προστατεύουμε και να σεβόμαστε». Φυσικά, ουδέποτε έγινε τίποτα, καθώς οι γκάνγκστερ της θάλασσας φρόντισαν να διαμηνύσουν (με δηλώσεις στελεχών τους) στην κυβέρνηση, ότι θεωρούν τους εαυτούς τους στυλοβάτες της Ελλάδος που πληρώνουν περισσότερο φόρο από οποιονδήποτε άλλο Ελληνα! Ούτε σύκεψη έγινε ποτέ, για να μην αναγκαστεί ο Βενιζέλος να καταπίει τη χλαπάτσα.

Τα ίδια θα γίνουν και αν ο ΣΥΡΙΖΑ σχηματίσει κυβέρνηση, όπως φαίνεται από την κωλοτύπτα που έγινε προεκλογικά ήδη. Άλλωστε, μιλώντας στο ιντερνετικό κανάλι του Χατζηνικολάου, ο Τσίπρας έκανε έκλιση στον... πατριωτισμό των εφοπλιστών, οι οποίοι έχουν δώσει τόσους «ευεργέτες της πατρίδας μας». Αλήθεια, αυτό το αγράμματον που λέγεται Τσίπρας δεν έχει διαβάσει ένα από τα πολλά –μη σχολικά– ιστορικά βιβλία, για να μάθει λίγα πράγματα για το ρόλο αυτής της φάραριας διαχρονικά; Γ' αυτούς που ονομάζονται «ευεργέτες του έθνους» ή «της πατρίδας» όπως λέει ο ίδιος;

«Γαργάρα» και η μη μείωση των συντάξεων

Στις 16 Μάη, εξερχόμενος από το προεδρικό μέγαρο, όπου μόλις είχε αποφασιστεί η συγκρότηση της υπηρεσιακής κυβέρνησης Πικραμμένου, ο Τσίπρας στάθηκε μπροστά στις κάμερες και είπε:

«Στην σημερινή σύσκεψη υπό τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας ζητήσαμε η υπηρεσιακή κυβέρνηση να μην υλοποιήσει μέτρα που αφορούν σε περαιτέρω μειώσεις μισθών και συντάξεων και δημοσίων δαπανών, που αφορούν στη διάλυση των εργασιακών σχέσεων και σε ιδιωτική προσπάθεια. Πιο συγκεκριμένα, ζητήσαμε στο βαθμό που απαιτούνται για την εφαρμογή του Ν. 4051, που αφορά σε περικοπές μισθών και συντάξεων, έκδοση υπουργικών αποφάσεων και διατάξεων η υπηρεσιακή κυβέρνηση να μην προχωρήσει σε καμία τέτοια ενέργεια έως στους σχηματιστές κυβέρνηση που θα έχει την εμπιστοσύνη της Βουλής».

Ζήτησε, δηλαδή, από την υπηρεσιακή κυβέρνηση να παγώσει την εφαρμογή ενός νόμου που είχε ψηφίσει η συγκυβέρνηση Παπαδήμου, στο σκέλος που αφορά την περικοπή των συντάξεων (η περικοπή των μισθών είναι σε άλλο νόμο, τον Ν.

4046/2012, με τον οποίο εγκρίθηκαν το Μνημόνιο-2 και οι νέες δανειακές συμβάσεις). Οι συνεργάτες του Τσίπρα γνώριζαν προφανώς ότι η μείωση των συντάξεων ήδη εφαρμοζόταν, ότι είχαν σταλεί οι σχετικές εγκύλιοι στα ασφαλιστικά ταφεία και το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους. Επελέξαν, όμως, να βάλουν τον Τσίπρα να πετάξει μια δημογειακή κορόνα, για να φανεί ότι ακόμα και στη σύσκεψη για το σχηματισμό υπηρεσιακής κυβέρνησης ο ΣΥΡΙΖΑ έδινε μάχη υπέρ των δικαιωμάτων των εργαζόμενων και συντάξεων. Το κοροϊδίλικι αυτό συνεχίστηκε και τις επόμενες μέρες, με την «παρέμβαση» στον υπηρεσιακό υπουργό Εργασίας Αντ. Ρουπακιώτη, ο οποίος πήρε την «πρωτοβουλία» για το «μορατόριουμ» στην εφαρμογή της μείωσης στα βασικά της ΕΓΣΕΕ και στην άρση της μετενέργειας. «Πρωτοβουλία» που, ως γνωστόν, κατελήξει σε φιάσκο.

Θα περίμενε, λοιπόν, κανείς από το κόμμα που ζήτησε από μια υπηρεσιακή κυβέρνηση να παγώσει την εφαρμογή ενός νόμου μέχρι τις εκλογές, να διακρύξει πως το πρώτο που θα κάνει αν κερδίσει τις εκλογές, θα είναι να καταργήσει το συγκεκρι-

μένο νόμο, να επιναφέρει τις συντάξεις τουλάχιστον στο επίπεδο που ήταν την 1η Γενάρη του 2012 και να επιστρέψει στους συνταξιούχους τα ποσά που τους πήραν Μάη και Ιούνιο.

Ομως, στο «πρόγραμμα» που ανακοινώθηκε στην «Αθηναϊδα», δεν υπάρχει τίποτα για κατάργηση του Ν. 4051! Εγινε και αυτή «γαργάρα». Χρησιμοποιήθηκε μόνο σαν ένα προπαγανδιστικό πυροτέχνημα, εν γνώσει τους ότι η υπηρεσιακή κυβέρνηση δεν μπορεί να κάνει τίποτα, γιατί δεν μπορεί να μην εφαρμόσει ψηφισμένο νόμο. Μόλις ήρθε η ώρα για συγκεκριμένες προεκλογικές εξαγγελίες, «ξέχασαν» και αυτή την κορόνα και λένε ότι απλά θα παράσουν τις περαιτέρω μειώσεις μισθών και συντάξεων. Οις έγιναν μέχρι τώρα θεωρούνται δεδομένες. «Ο κατώτατος μισθός είναι ο μόνος που αποκαθιστούμε», είπε με απόλυτο κυνισμό στο BHMA FM ο Γ. Σταθάκης, την περαιμένη Δευτέρα! Και δεν είχαν περάσει ούτε είκοσι μέρες από τότε που ο Τσίπρας υπέβαλε αίτημα στην υπηρεσιακή κυβέρνηση! Τι λέτε, λοιπόν; Ενα κόμμα που κάνε

Mπορεί να διαχωριστεί το Μνημόνιο από τη δανειακή σύμβαση; Μπορείς να καταργήσεις (νομοθετικά, φυσικά) το Μνημόνιο και να κρατήσεις τη δανειακή σύμβαση; Ο ΣΥΡΙΖΑ είναι εκείνη η πολιτική δύναμη που υποστηρίζει πως ναι, μπορεί να διαχωριστεί η δανειακή σύμβαση από το Μνημόνιο. Να «ακυρωθεί», όπως λέει, το Μνημόνιο, γιατί αυτό είναι ζήτημα της εσωτερικής ελληνικής «έννομης τάξης» και άπτεται των κυριαρχικών δικαιωμάτων της ελληνικής δημοκρατίας. Και να κρατηθεί η δανειακή σύμβαση, διότι είναι επωφελές και το περιβόλιο PSI και η ανακεφαλαίωση των τραπεζών. Απλά, όπως εξηγεί στις ομιλίες του ο Άλ. Τσίπρας, ο ΣΥΡΙΖΑ «θα επαναδιαπραγματεύθει τους δυσμενείς όρους της δανειακής σύμβασης» και μετά θα κάνει και συνολική αναδιαπραγμάτευση του χρέους, στο πλαίσιο μιας ευρωπαϊκής λύσης που θ' αφορά όλες τις χώρες.

Αφήνουμε στην άκρη το γεγονός ότι μέχρι και πριν τις τελευταίες εκλογές ο ΣΥΡΙΖΑ μιλούσε για καταγγελία του Μνημονίου και της δανειακής σύμβασης, την οποία έλουζε με διάφορα κοινωνικά, και μένουμε μόνο στην τωρινή του θέση, ότι μπορεί να οικυρώσει με νόμο το Μνημόνιο, χωρίς αυτό να θίξει τη δανειακή σύμβαση, η οποία θα συνεχίσει να εκτελείται κανονικά.

Πακέτο Μνημόνιο και δανειακή σύμβαση

Το Μνημόνιο και οι νέες δανειακές συμβάσεις ψηφίστηκαν «πακέτο» και αποτελούν το νόμο 4046/2012. Φυσικά, «πακέτο» αποτελούν όχι γιατί περιλαμβάνονται στον ίδιο νόμο. Θα

κρίνουσαν πώς είναι δυνατόν να καταγγείλεις κάποιους από τους όρους μιας σύμβασης χωρίς να καταγγείλεις την ίδια τη σύμβαση; Τέτοιες μπούρδες δεν τις λένε ούτε πρωτοετείς της Νομικής, όμως οι αποθραυσμένοι πολιτικοί απατεώνες του ΣΥΡΙΖΑ, ποντάροντας στην απελπισία των ψηφοφόρων που δεν παρακολουθούν συστηματικά τίποτα, δεν ορράδουν προ ουδενός.

Βέβαια, μετά την «Αθηναϊδα» είχαμε κι άλλη «προσφρογή». Από την «καταγγελία των επαχθών όρων» πήγαμε στην «επαναδιαπραγμάτευση των δυσμενών όρων». Αυτό αναφέρει ο Τσίπρας στις προεκλογικές του ομιλίες. Αντιγράφουμε, ενδεικτικά, από την ομιλία του στην Πρέβεζα την περασμένη Τρίτη (5.6.12): «Για την άμεση ακύρωση του Μνημονίου και την επαναδιαπραγμάτευση των δυσμενών όρων της δανειακής σύμβασης». Και σε άλλο σημείο της ίδιας ομιλίας: «Οσο πιο ισχυρός είναι ο ΣΥΡΙΖΑ-EKM τόσο πιο εύκολη θα είναι η συγκρότηση μιας τέτοιας κυβέρνησης. Που θα ακυρώσει το Μνημόνιο και θα επαναδιαπραγματεύτει τους δυσμενείς όρους της δανειακής σύμβασης». Και σε

άλλο σημείο της ίδιας ομιλίας: «Οσο πιο ισχυρός είναι ο ΣΥΡΙΖΑ-EKM τόσο πιο εύκολη θα είναι η συγκρότηση μιας τέτοιας κυβέρνησης. Που θα ακυρώσει το Μνημόνιο και θα επαναδιαπραγματεύτει τους δυσμενείς όρους της δανειακής σύμβασης». Η καταγγελία της δανειακής σύμβασης, εν μέρει, εξαφανίστηκε και στη θέση της μπήκε η «επαναδιαπραγμάτευση των δυσμενών όρων», διότι προφανώς υπάρ-

μπορούσε μια κοινοβουλευτική πλειοψηφία να καταργήσει ένα τμήμα αυτού του νόμου και να κρατήσει το υπόλοιπο. Να καταργήσει, ας πούμε, το τμήμα που αφορά το Μνημόνιο. «Πακέτο» αποτελούν διότι το ένα εμπεριέχεται στο άλλο. Η ψήφιση και η εφαρμογή του Μνημονίου αποτελούν όρο για την υλοποίηση της δανειακής σύμβασης και την εκταμίευση των δανειακών δόσεων. Αν το Μνημόνιο κέθεση του νομοσχέδιου με το οποίο ψηφίστηκε το Μνημόνιο-2 και οι νέες δανειακές συμβάσεις (Ν. 4046/2012). Και είναι προσαρμοτικά απορίας άξονο που κανένας δεν βγαίνει να πει στους ΣΥΡΙΖΑίους «λέτε φέματα». Ας τα πάρουμε, όμως, με τη σειρά.

Μνημόνιο και δανειακή σύμβαση είναι ενιαία και αδιαίρετα. Το Μνημόνιο αποτελεί ΟΠΟ της δανειακής σύμβασης. Εκτός αυτού, το Μνημόνιο δεν αποτελεί κύριο νόμο της ελληνικής «έννομης τάξης», αλλά νόμο κοινοτικής ισχύος, καθώς περιλαμβάνεται σε σειρά αποφάσεων του Συμβουλίου (μεταξύ από αποφάσεις συνόδων κορυφής της ΕΕ). Ολ' αυτά αναφέρονται σε αναλυτικά και στην αιτιολογική έκθεση του νομοσχέδιου με το οποίο έγιναν νόμος του ελληνικού κράτους το Μνημόνιο-2 και οι νέες δανειακές συμβάσεις, αναφέρεται. Στην αιτιολογική έκθεση του νομοσχέδιου με το οποίο έγιναν νόμος του ελληνικού κράτους το Μνημόνιο-2 και οι νέες δανειακές συμβάσεις, αναφέρεται: «Το Μνημόνιο Συνενόρθησης αποτελεί ξεχωριστό και συμπληρωματικό έγγραφο προς το αρχικό Μνημόνιο Συνενόρθησης που υπεγράφη στις 3 Μαΐου 2010, όπως έχει πρόσφατα αναθεωρηθεί από από το συμπληρωματικό Μνημόνιο Συνενόρθησης που υπεγράφη στην Βενιζέλου και της συγκυβέρνησης Παπαδήμου; Καλύτερα να μην τίθεται αυτό το ερώτημα, γιατί αυτά που αναφέρει η αιτιολογική έκθεση είναι αυτούσια αποστάσματα από τις δανειακές συμβάσεις, όπως θα δούμε αμέσως παρακάτω.

Μέπτως όμως αυτά που αναφέρει η αιτιολογική έκθεση είναι μια τρομοκρατική προπαράνδηση του Βενιζέλου και της συγκυβέρνησης Παπαδήμου; Καλύτερα να μην τίθεται αυτό το ερώτημα, γιατί αυτά που αναφέρει η αιτιολογική έκθεση είναι αυτούσια αποστάσματα από τις δανειακές συμβάσεις, όπως θα δούμε αμέσως παρακάτω.

«Γαργάρα» και ο λογιστικός έλεγχος

Πάιρνοντας τη διερευνητική εντολή από τον Παπούλια στις 8 Μαΐ, ο Τσίπρας διατύπωσε πρόταση σχηματισμού κυβέρνησης με διαγραφή μεγάλου μέρους του συσσωρευμένου χρέους, με ρήτρα εξυπηρέτησης του υπόλοιπου ανάλογα με τους ρυθμούς ανάπτυξης, αναστολή πληρωμής των τόκων μέχρι ότου ανακάμψει η οικονομία». Διευκρίνιζεται, μάλιστα στο καπάκι, ότι «η εν λόγω ρύθμιση θα επιδιωχθεί στο πλαίσιο μιας ευρωπαϊκής λύσης».

Ηταν κάτι στο οποίο ο ΣΥΡΙΖΑ είχε επενδύσει δημιαγωγικά από την εποχή των «αγανακτισμένων». Τότε «πουλούσε» αυτό το θέμα (δεν έχετε παρά να ανατρέξετε στην ιστοσελίδα τους www.syn.gr, σε ομιλία του Γιάννη Τόλιου στην τριήμερη «Διεθνή Συνάντηση για το Χρέος» στην Αθήνα). Το θέμα έπαιξε και προεκλογικά, γιατί «επιπλέον οι αγανακτισμένοι θα αποτελέσουν την καρδιά της νέας κυβέρνησης».

Αλλα λέει ο Τσίπρας, για να εξαπατήσει τους ψηφοφόρους, αλλά αναφέρει το «πρόγραμμα», κλείνοντας το μάτι στους πιστωτές και τους «εταίρους». Ομως, όπως σημειώσαμε στην αρχή, το πιο σημαντικό είναι πως η ΣΥΡΙΖΑ στη διακαναλική συνέντευξη του Ζαππείου, την Κυριακή 29 Απριλίου: «Σε κάθε περίπτωση λοιπόν ελέγμε ότι αυτό το χρέος είναι ταξιδιώτης στην Ελλάδα των συμβάσεων, και της προϋποθέσεως του Μνημονίου Συνενόρθησης που εκτίθενται στο Μνημόνιο» [Προοίμιο (8) της Σύμβασης].

Τράπεζας της Ελλάδος

Η διαθεσιμότητα των Συμβάσεων Χρηματοδοτικής Διευκόλυνσης συναρτάται με την εφαρμογή από την Ελλάδα των μέτρων που περιλαμβάνονται στο Μνημόνιο Συνενόρθησης, σύμφωνα με τους όρους και τις προϋποθέσεις που προβλέπονται σ' αυτές».

Μας λέει, δηλαδή, η εισηγητική έκθεση, ότι για να «τρέξουν» οι δανειακές συμβάσεις θα πρέπει να εφαρμόζεται το Μνημόνιο. Οποιος, λοιπόν, λέει ότι θα καταργήσει το Μνημόνιο, θα πρέπει να καταργήσει ολόκληρο το σχετικό νόμο, επομένως να καταγγελεί και τις δανειακές συμβάσεις.

Μήπτως όμως αυτά που αναφέρει η αιτιολογική έκθεση είναι μια τρομοκρατική προπαράνδηση του Βενιζέλου και της συγκυβέρνησης Παπαδήμου; Καλύτερα να μην τίθεται αυτό το ερώτημα, γιατί αυτά που αναφέρει η αιτιολογική έκθεση είναι αυτούσια αποστάσματα από τις δανειακές συμβάσεις, όπως θα δούμε αμέσως παρακάτω.

Ηταν για να κάνουμε Ολυμπιαδές, για να παίρνουμε εξοπλιστικά προγράμματα, για να βγαίνουμε οι μιζές κάτω από το τραπέζι. Γ' αυτό παίρνουνε αυτά τα δάνεια και γ' αυτό και ζητάμε διεθνή λογιστικό έλεγχο». Οταν μάλιστα του ξανατέθηκε το ερώτημα, εύτε πάζουν και ρήτρες καταγγελίας της σύμβασης. Προβλέπεται, λοιπόν, ότι «το ΕΤΧΣ μπορεί, με γραπτή ενημέρωση του Επωφελούμενου Κράτους Μελούς, να ακυρώσει το Πρόγραμμα και/ή να κηρύξει το ονοματικό ποσό κεφαλαίου κάθε χρηματοδοτικής Ενίσχυσης, μαζί με τους δεδουλευμένους τόκους, ληξιπρόθεσμο και απαιτητή» [Ορος 8(1) της Σύμβασης].

Με απλά λόγια, αν η δανειακή σύμβαση καταγγελείται, δεν σταματά μόνο η παραπέρα χρηματοδότηση, αλλά κηρύσσεται ληξιπρόθεσμο και απαιτητή πολύ το κεφαλαίο που έχει διεθνή, συν τους δεδουλευμένους τόκους. Θα φωνάζετε πώς το γκαρσόνι και θα του λέγατε «πες μου, αυτά τα πήρα που μου χρεώνεις»;

Και φράσαμε στη φρέστα της «Αθηναϊδας» και στην παρουσίαση του -κυβερνητικού πλέον- προγράμματος, που και η «επιπλέον λογιστικού οικονομία» γίνεται «γαργάρα» και εξαφανίζεται. Αυτό που πρότειναν ως έναν από τους «ελάχιστους άξονες» για το σχηματισμό κυβέρνησης στις 8 Μαΐ, το εξαφάνισαν την 1η Ιουνίου, ενώ δικηρύζουν ότι θέλουν να βγουν πρώτο κόμμα και να σχηματίσουν κυβέρνηση

Η Παιδεία στο απόσπασμα

Με βάναυσο τρόπο η οικονομική κρίση επέφερε τεράστιο πλήγμα στις κοινωνικές δαπάνες, αφού αυτές πρωτίστως μπαίνουν στο απόσπασμα, προκειμένου τα καπιταλιστικά κράτη να διασώσουν το κεφάλαιο και να εξασφαλίσουν τη μακροχρέωσή του, «τελειώνοντας» τους εργαζόμενους και τα κοινωνικά αγαθά που με το ζόρι τους έχουν παραχωρήσει στο παρελθόν έπειτα από σκληρούς, αιματηρούς αγώνες. Οι εργαζόμενοι, οι συνταξιούχοι νιώθουν κάθε μέρα, σε κάθε βήμα τις συνέπειες από τις όγριες περικοπές στην υγεία, την παιδεία, την ασφάλιση. Η παρουσίαση από την ΟΛΜΕ (Ομοσπονδία Λειτουργών Μέστης Εκπαίδευσης) της έρευνας, που πραγματοποίησε η ΕΤ-UCΕ (Ευρωπαϊκή Συνομοσπονδία Εκπαιδευτικών) για τις επιπτώσεις της οικονομικής κρίσης στον τομέα της εκπαίδευσης από το 2008 μέχρι σήμερα, έριξε απλώς τους προβολείς στον χειμαζόμενο χώρο της εκπαίδευσης, επιβεβιώνοντας δύο δραματικά βιάζουν οι εκπαιδευτικοί και οι εργαζόμενοι με παιδιά που φοιτούν σε μια από τις εκπαιδευτικές βαθμίδες, στη χώρα μας, αλλά και στις άλλες χώρες της Ευρώπης, όπου σαρώνει η καπιταλιστική κρίση.

Σύμφωνα με την ΟΛΜΕ, στην έρευνα συμμετείχαν 55 συνδικαλιστικές οργανώσεις των εκπαιδευτικών, που καλύπτουν τους τομείς της προσχολικής εκπαίδευσης, πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης, δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης και της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, και που αντιπροσωπεύουν 26 χώρες της ΕΕ και 14 χώρες εκτός ΕΕ.

Από την έρευνα αυτή προκύπτουν τα εξής:

◆ Οι «μεταρρυθμίσεις» προέκυψαν ως αναγκαία προσαρμογή της εκπαίδευσης στα δεδομένα της καπιταλιστικής κρίσης (εξ ου και οι συγχωνεύσεις-καταργήσεις σχολείων, η ιδιωτικοποίηση ουσιαστικών και μεγάλων τομέων της δημόσιας εκπαίδευσης, οι επεμβάσεις στα αναλυτικά προγράμματα με αποφασιστική στροφή στο σχολείο της απόλυτης εξειδίκευσης, οι περικοπές στις δαπάνες, οι αλλαγές στον τρόπο διορισμού στην εκπαίδευση με στόχο την αύξηση του βαθμού δυσκολίας ώστε να λειτουργεί αποτρεπτικά για τους νέους που επιθυμούν να εργαστούν στο σχολείο, κ.λπ. Στα καθ' ημάς, είναι γνωστά τα έργα και οι ήμερες της Διαμαντοπούλου, με το «νέο σχολείο», το νόμο για τα Πανεπιστήμια κ.α.).

Ως εκ τούτου πραγματοποίησκαν «μεταρρυθμίσεις» σε 25 χώρες από το 2008 μέχρι σήμερα, μεταξύ των οποίων -εκτός της Ελλάδας- και η Γαλλία, Ισπανία, Ιταλία, Πορτογαλία, Αυστρία, Βέλγιο, Κύπρος, Φινλανδία (το πολυδιαφριζόμενο μοντέλο της οποίας οριματίζόταν η Διαμαντοπούλου), η Ιρλανδία, η Ολλανδία, το Ηνωμένο Βασίλειο, κ.λπ.

◆ Από το 2008, οι μεγάλες περικοπές στους προϋπολογισμούς για την εκπαίδευση αποτελούν σταθερό «μότο». Τα πρωτεία κατέχουν οι χώρες απ' όπου τέρασε ο οδοστρωτήρας του ΔΝΤ: Λετονία 55%, Ρουμανία 50%, Ουγγαρία 27,5%, Ελλάδα 20% (θυμίζουμε ότι στην Ελλάδα οι δαπάνες για την Παιδεία αυτή τη στιγμή ανέρχονται στο εξευτελιστικό ποσοστό του

2,6% του ΑΕΠ, ενώ βάσει του Μνημονίου ως το 2015 προβλέπεται να μειωθούν στο 2,2%). Άλλα και στην Κύπρο του Χριστόφια είχαμε περικοπές σε ποσοστό 16,6%, στην Ισπανία 10%, στη Γαλλία 7,25%, στην Ιταλία 5%, κ.λπ.

◆ Οι ιδιωτικοποιήσεις στην εκπαίδευση είναι η μέθοδος με την οποία το αστικό κράτος φορτώνει τα βάρη της δημόσιας παραδίαις στους εργαζόμενους. Έχουν πολλές μορφές και αύξησή τους παρατηρείται σε 14 χώρες, μεταξύ των οποίων η Γερμανία, η Ισπανία, η Φινλανδία, το Ηνωμένο Βασίλειο, η Ελλάδα, η Πορτογαλία, η Ρουμανία, κ.λπ.

Στην Πολωνία ιδιωτικοποιήσεις έχουν πραγματοποιηθεί στην προσχολική και πρωτοβάθμια εκπαίδευση.

Στην Κύπρο στα προπανεπιστηματικά ιδρύματα.

Στην Ιρλανδία στις σχολές για δασκάλους και νηπιαγωγούς.

Στην Ολλανδία ιδιωτικοποιήθηκαν τα προγράμματα διά βίου μάθησης και τα εκπαιδευτικά προγράμματα ένταξης.

Στη Βουλγαρία, οι εξωσχολικές δραστηριότητες των σχολείων απαιτούν την οικονομική συμμετοχή των μαθητών.

Στη Γαλλία δεν υπάρχει άμεση ιδιωτικοποίηση, αλλά όλο και περισσότερο αιχάντεται η παρουσία του ιδιωτικού τομέα έναντι του δημόσιου -άυξηση της στήριξης των ιδιωτικών σχολείων (10% ανά έτος). Η τροφοδοσία και η καθαριότητα των σχολείων όλο και πιο συχνά ανατίθεται σε ιδιωτικές εταιρίες.

Στο Ηνωμένο Βασίλειο, οι ανησυχίες για ιδιωτικοποίηση έχουν σχέση κυρίως με τη μείωση του ρόλου και της ικανότητας των τοπικών αρχών να χρηματοδοτούν τα σχολεία λόγω των περικοπών των δημόσιων δαπανών και την άρση της χρηματοδότησης σε ένα σημαντικό αριθμό σχολείων από το κράτος. Επίσης μια σειρά λειτουργιών των σχολείων που ήταν στην αρμοδιότητα του κράτους ανατίθενται σε ιδιώτες εργολάβους.

Στην Ισπανία, η διαδικασία των ιδιωτικοποιήσεων είναι πολύ διαφορετική μεταξύ των περιφερειών. Οι κοινότητες με συντηρητικές κυβερνήσεις έχουν πολύ περισσότερες ιδιωτικοποιήσεις από εκείνες με σοσιαλ-δημοκρατικές κυβερνήσεις.

Στην Τουρκία, τα όργανα άρχισαν πολύ νωρίς. Μια δεκαετία πριν το 2008. Η ιδιωτικοποίηση έχει επικρατήσει σαν ισχυρή γενικευμένη τάση. Οι υπηρεσίες υποστήριξης στα σχολεία έχουν ιδιωτικοποιηθεί. Τα σχολεία μπορούν ακόμη και να προσλάβουν δικό τους προσωπικό υποστήριξης με επισφαλείς συνθήκες εργασίας (μερικές φορές με την είσπραξη των χρημάτων από τις οικογένειες). Χρηματοδότηση της εκπαίδευσης γίνεται και από τον ιδιωτικό τομέα (τα

◆ Μαχαίρι έχει πέσει στα επιδόματα των εκπαιδευτικών. Είναι χορακτηριστικό ότι στην Ελλάδα στο επίδομα εξωδιδακτικής απασχόλησης 356 ευρώ είχαμε 100% περικοπή, στο επίδομα διδακτικής προετοιμασίας 105 ευρώ περικοπή 100%, στο επίδομα γάμου 35 ευρώ 100% περικοπή, στο επίδομα για μεταπτυχιακές σπουδές 45 - 75 ευρώ 100% περικοπή, στην αποζημίωση για τη διασκαλία μαθητών με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες 195 ευρώ 100% περικοπή.

◆ Απολύσεις εκπαιδευτικών έγιναν σε 16 χώρες (Βουλγαρία, Κύπρος, Δανία, Φινλανδία, Ολλανδία, Ουγγαρία, Λετονία, Ισπανία, Ηνωμένο Βασίλειο, κ.λπ.), ενώ θραύση έχουν κάνει οι συγχωνεύσεις-καταργήσεις σχολείων σε 23 και 22 χώρες αντίστοιχα. Στην Ελλάδα είναι γνωστό ότι συγχωνεύθηκαν 1933 σχολικές μονάδες, με αποτέλεσμα να καταργηθούν 1053 σχολεία, ενώ ετοιμάζονται και απολύσεις με μοχλό την «αξιολόγηση». Η κυβέρνηση των δωσιλογών έχει δεσμευτεί στα αιφεντικά της τρόικας ότι μέσα στο 2012 θα απολύτου 15.000 δημόσιοι υπάλληλοι, μεταξύ των οποίων και εκπαιδευτικοί, και 150.000 θα πάρουν την άγουστας το 2015.

◆ Η πρόσβαση στο επάγγελμα του εκπαιδευτικού γίνεται ολόενα και πιο δύσκολη, ενώ οι συνθήκες εργασίας

Ο Γεωργαλάς τους οδηγεί

Τώρα δεν έχουμε καμιά αμφιβολία ότι μέντορας του Καμμένου είναι ο Γεωργαλάς. Μπορεί να τα χάλασαν πρόσφατα, διότι -όπως λέει ο Γεωργαλάς- ο Καμμένος τον έριξε στα λεφτά που είχαν συμφωνήσει, όμως φαίνεται ότι πριν τη ρήξη ο θεωρητικός της χούντας πρόλαβε ν' αφήσει αρκετές επεξεργασμένες ιδέες. Μόνον αυτός, ο εμπνευστής των σπαρταριστών εκδηλώσεων της «πολεμικής αρετής των Ελλήνων» θα μπορούσε να σχεδιάσει την πρόταση για την αναβίωση των ολυμπιακών αγώνων στην Ολυμπία, μόνον για Ελλήνες και μόνο το αρχαίο τυπικό: θυσιαστήρια (τα κοφίδια θα φίνονται μετά τις θυσίες), αρματοδρομίες και τα συναφρί.

Να το σοβαρέψουμε; Μάλλον δεν σοβαρεύεται με τίποτα. Είμαστε σίγουροι ότι κάποιοι «σοβαροί» δεξιοί που πήγαν με τον Καμμένο θα τραβάνε τα μαλλιά τους. Ισως και κάποιοι στον Δημαρά, τον Μαριά (που από μαούκος στα νιάτα του έγινε Πασόκος και τώρα «ανεξάρτητος Ελληνας»). Ολοι αυτοί, όμως, ήξεραν καλά ποιος είναι ο Καμμένος. Εκμεταλλεύτηκαν τη συγκυρία, όμως, εκμεταλλεύτηκαν τη γενική πολιτική θολούρα και τη λαϊκή οργή κατά του δικομιστισμού κι της συγκυβέρνησής του, για να εξασφαλίσουν, άκοπα σχεδόν και με μηδενικά έξοδα, την πολυπόθητη βουλευτική έδρα. Εποιητικά, ανέχονται και τα πολιτικά καραβικούλικια και τα χρυσούτικα έμπνευσης παραληρήματα του Καμμένου, με στόχο να εξασφαλίσουν το μέλλον τους. Γι' αυτό και κανένας τους δεν είναι καλύτερος από τον Καμμένο.

Παιχνίδια και με το επίδομα ανεργίας

Σαλταδορισμός της τελευταίας στιγμής από την γητετή ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ. Μαθαίνοντας ότι ο Σαμαράς ανακοίνωσε την επέκταση της περιόδου επιδότησ

ANTIKYNOVNIKA

Δύο χιλιάδες δώδεκα. Μεγάλη κατηφόρα...
Χρέος μας η ανατροπή. Φωτιά-τσεκούρι, τώρα!

Ισχυρή λαϊκή εντολή ζήτησε για άλλη μια φορά ο Αλέξης Τσίπρας. Άς στείλει ένα μικρό συριζόπουλο από δω, να τη δώσουμε να του την πάει... Και αν δέλει, να του διαβιβάσουμε ταυτόχρονα και τη γνώμη μας για το ότι «στις 18 Ιουνίου η Ελλάδα δα έχει και κυβέρνηση και ευρώ». Δε γαλέγω...

Εκείσεις και η μεταγραφική περίοδος, την οποία η στήλη παρακολουθεί (και παρακαλούμε) και καταγράφει για τη διασκέδαση συντρόφων και φίλων. Ομαλά συνεχίζεται η επιστροφή των εκδρομέων, καθώς η πρόσκληση συστράτευσης που απήδυνε ο πρόεδρος και κόστες της Νέας Δημοκρατίας Αντώνης Σαμαράς –τόσο στον ευρύτερο κεντροδεξιό χώρο όσο και στα άκρα του δεξιοκεντρικού χώρου– οδήγησε σε αρκετές προσχωρήσεις μικρών και μεγαλύτερων «άσων» του βασιλιά των σπορ [δεν δα πούμε ποιος είναι γιατί το target group της στήλης συνδέουν και μικρότερες ηλικίες] και στελέχων στη Συγγρού. Ούτε λίγο ούτε πολύ [ούτε λήγω ούτε πωλεί] οι γαλάζιοι μετρούν τεσσαράκοντα και τρία νέα αποκήματα, μερικά εκ των οπίσιν είναι ιστορικού ή και μουσικού χαρακτήρα. Πάντως, μικρό μποτιλιάρισμα παραπρήμηκε στην είσοδο από ΛαΟΣ, στο ορειβατικό μονοπάτι της «Δημοκρατικής Συμμαχίας» και στα διόδια των «Ανεξάρτητων Ελλήνων». Ωστόσο, οι εκδρομείς επανήλθαν τελικά στα διαμερίσματα της γαλάζιας πολυκατοικίας που εγκατέλειψαν, αναζητώντας τότε –με σύμμαχο τον καιρό– την απόδραση στο ύπαιθρο και σε αγροκίες ή την περιπέτεια σε μονοκατοικίες... Βέβαια, οι περισσότεροι επιστρέφοντες στοιβάχτηκαν στα κελάρια και στα υπόγεια της γαλάζιας πολυκατοικίας, αφού ο διόλου ευκαταφρόντος αριθμός των ασώτων ιών [τι υιών ρε; Ιών!] υπερβαίνει το 10% του συνόλου των υποψήφιων βουλευτών! Ειδικότερα, στις λίστες υποψήφιων της ΝΔ περιελήφθησαν δεκατέσσερις νέοι υποψήφιοι προερχόμενοι από τη «Δημοκρατική Συμμαχία» [μαζί με την καταστηματάρχισσα που έκανε διακοπή δραστηριότητας και έναρξη νέας/παλιάς τέχνης κόσκινο στο επιμελητήριο], τρεις από το ΛαΟΣ για να κάνουν... πλευρικά χώρο σε παραγκωνισμένους της «Χροσής Αυγής», πέντε από τους «Ανεξάρτητους Ελλήνες» και ένας υποψήφιος που πήρε μια βράση στη διαδραστική «Δράση». Και το νέο πρωτάθλημα αναμένεται με ιδιαίτερο ενδιαφέρον από μερικούς και με κανένα ενδιαφέρον από εκαποντάδες χιλιάδες πρώην εργαζόμενους.

Κρίμα [δεν το λέμε εμείς αλλά οι πισταρίες και τα σουβλατζίδικα] που ματαιώθηκε το debatē, για τα μάτια της Ελλης, για τα sms ή για όποιο λόγο και πρόσχημα τέλος πάντων. Ευτυχώς που υπάρχει και το ευρώ [όχι το νόμισμα, αλλά το πρωτάθλημα. Το γιούρο ρε] και διασφορήσει η σκατάσταση...

«Οι άνδρωποι δείχνουν αυξανόμενο πάδος για τα υποκειμενικά πράγματα κι έχουν χάσει κάθε έννοια σύνδεσης μεταξύ της πρωσαποκή τους ζωής και της ευρύτερης κοινωνίας. Η πρωσαποκή εμπειρία και μόνο δίνει νόημα στη ζωή τους και δεωρών την πρωσαποκή ζωή σαν ένα τελείως υποκειμενικό φαινόμενο που έχει έννοια μόνο για το άτομο» [Eli Zaretsky - «Καπιταλισμός, οικογένεια και πρωσαποκή ζωής»].

«Μπορεί να είμαστε μικρό κόμμα, αλλά είμαστε κόμμα εξουσίας, όχι διαμαρτυρίας. Είμαστε παράγοντας πολιτικής σταδερόποτας». Στέφανο Μάνο στον αιώνα σου πες μας τι βλέπεις. Και –κυρίως– τι πίνεις...

«Δεν δέλουμε ο λαός να απογοητευτεί, γι' αυτό πρέπει να υπάρχει ισχυρό και όρθιο ΚΚΕ». Αλέκα Παπαρήγα στον αιώνα σου πες μας τι βλέπεις. Και –κυρίως– τι πίνεις...

«Ο σχηματισμός κυβέρνησης είναι αναγκαίος προκειμένου να υπάρχει συνομιλητής για διεκδίκησης στην Ευρώπη και προκειμένου να πρωθυπουργού μεταρρυθμίσεις προοδευτικού χαρακτήρα». Φώτη Κουβέλη στον αιώνα σου πες μας τι βλέπεις. Και –κυρίως– τι πίνεις...

Στο δελτίο ειδήσεων του Megα την Τρίτη, σε ερώτηση εάν αποκλείει συνεργασία με τη Χρυσή Αυγή και τους Ανεξάρτητους Ελληνες τόνισε: «Έμεις δεν αποκλείουμε κανέναν που δα στηρίξει το πρόγραμμα μιας αριστερής κυβέρνησης. Αν υπάρχει συμφωνία αριστερών δυνάμεων και πάμε στη βουλή, από εκεί και πέρα ο κάθε βουλευτής και το κάθε κόμμα δα αναλάβει τις ευδύνες του». Δημήτρη Στρατούλη στον ΣυΡΙΖΑ πες μας τι βλέπεις. Και –κυρίως– τι πίνεις...

«Καμία επανάσταση δεν μπορεί να επιτύχει ως παράγοντας απελευθέρωσης, εκτός αν τα μέσα που χρησιμοποιούνται για την συνέχιση της είναι παρόμοιοι πνεύματος και τάσης με τους σκοπούς που πρέπει να επιτευχθούν. Επανάσταση είναι η άρνηση του υπάρχοντος, μια βίαιη διαμαρτυρία ενάντια στην απανδρωπία του ανδρώπου απέναντι σε άνδρωπο. Είναι ο καταστροφέας των κυριαρχών ιδεών στις οποίες ένα σύνδετο σύστημα αδικίας, καταπίεσης και λαδών οικοδομήθηκε από την άγνοια και την κτηνωδία» [Emma Goldman].

Κοκκινοσκουφίτσα

■ 22η συνεδρίαση Παρασκευή, 1.6.12

Κάθε καλόπιστος παραπτηρής της δίκης του Επαναστατικού Αγώνα θα ανορωτώταν, μετά την ολοκλήρωση της εξέτασης των μαρτύρων του κατηγορητήριου: είναι δυνατόν να υπάρξει καταδικαστική απόφαση για οποιονδήποτε από τους κατηγοροφούμενους –και για τους Μαζιώτη, Ρούπα, Γουρνά, που έχουν αναλάβει την πολιτική ευθύνη για τη συμμετοχή τους στην οργάνωση– για συμμετοχή σε οποιαδήποτε από τις ενέργειες του ΕΑ; Ακόμα και ο περιβόλτος Παπαθανασάκης, ο τμηματάρχης της Αντιτρομοκρατικής Παπαγεωργίου, ο οποίος είχε μεγάλη πείρα και ήταν πεπεισμένος ότι ο Μαζιώτης έχει εμπλοκή στην «τρομοκρατία». Δεν τον ρώτησε, όμως, από πού πήγαζε η πεποιθήση του, γιατί... τον σεβόταν σαν έμπειρο και δαιμόνιο αστυνομικό! Οσο για το πειρατατικό της Θήβας, αυτό υποστήριξε ότι το πληροφορήθηκε μετά τις συλλήψεις, από αστυνομικό συντάκτη, του οποίου το όνομα δε θυμάται! Τέλος, είχε υπόψη του, όπως είπε, και τις καταγγελίες που είχε κάνει ο Μαζιώτης στην «Ελευθεροτυπία» για τις παρακολουθήσεις που υφίστατο. Ολ' αυτά τον έπεισαν ότι ο Μαζιώτης παρακολουθούνταν συνεχώς και αυτό είπε στις συνεντεύξεις του, όμως άμεση γνώση ο ίδιος δεν είχε. Γιατί με καλέσατε; ήταν η μόνιμη επωδός του. Να καλέσετε τον Κοραντή και τον Παπαγεωργίου και τον Φραγκίσκο (άλλη φίρμα της Αντιτρομοκρατικής αυτός) να σας πουν, που είχαν πρωτογενή γνώση, εγώ είχα μόνο δευτερογενή γνώση.

Βέβαια, όπως προ πολλών επών σημειώνει ο διάσημος γερμανός νομικός Χάινριχ Χανόφερ, στις πολιτικές δίκες δεν επιδιώκεται η αναζήτηση της αλήθειας, αλλά η εξόντωση των αντιπάλων και η ενσωμάτωση των φίλων. Αναρωτιόμαστε, όμως, τι ειδους επιχειρηματολογία θα επιστρατευθεί, σε ποια επιπτέδα θα φτάσει η δικαστική αυθαιρεστία, για να υπάρξουν καταδίκες για τις ενέργειες του ΕΑ ή για ν' αποδοθεί στους «3» αρχηγούς τούς, ο οποίος επίστηση δεν προέκυψε από τίποτα. Αν μένει ν' αποδειχτεί κάπι, αυτό είναι ανη σύνθεση του συγκεκριμένου τρομοδικείου θ' αποτελέσει εξαίρεση στον κανόνα. Αυτό θα το μάθουμε στο τέλος της δίκης, αν και τα μέχρι στηγμής στοχεία δεν μας κάνουν καθόλου αισιοδοξους ότι δε θα πρωτανεύσει και πάλι η πολιτική σκοπιμότητα.

Θρασύς και προκλητικός εμφανίστηκε τελικά στο δικαστήριο ο πρώην υπουργός Χρήστος Μαρκογιανάκης, ο οποίος απέφυγε τον πολιτικό θάνατο, μετά τη συμφωνία της Μπακογιανάνη με τον Σαμαρά, που τον οδήγησε στην πρώτη θέση του γαλάζιου ψηφοδελτίου στα Χανιά και στη σήγουρη επανεκλογή του. Η προκλητικότητά του ανάγκασε τον N. Μαζιώτη να τον «λουσεί» με αρκετά «γαλλικά» στο τέλος, καθώς ο Μαρκογιανάκης αποχωρούσε σχεδόν τρέχοντας από την πλαϊνή, VIP (μόνο για ασφαλίτες και πολιτικά στελέχη) είσοδο της δικαστικής αίθουσας, την οποία δεν μπορούν να διαβούν οι κοινοί θυντοί. Θρασύς, προκλητικός και συνάμα δειλός, αφού δεν είχε το θάρρος να υπερασπιστεί αυτά που είχε υποστηρίξει σε δυο συνεντεύξεις του, μια τηλεοπτική (στο πρωινάδικο του ΣΚΑΪ) και μια ραδιοφωνική (στον Real fm). Κι ας ήταν αυτές οι συνεντεύξεις που τον έφεραν στο βήμα του μάρτυρα, μετά από πρόταση των μελών του ΕΑ, που έδωσαν αγώνα μέχρι να γίνει δεκτή από το δικαστήριο.

Τι είχε πει ο Μαρκογιανάκης στις συνεντεύξεις του; Οτι ο Μαζιώτης παρακολουθούνταν ανελλιπτώς επί χρόνια κι όπι υπήρχε ένας ογκώδης φάκελος γι' αυτόν. Αρού, λοιπόν, παρακολουθούνταν ανελλιπτώς, πώς μπορεί να είχε φυσική συμμετοχή σε όλες τις ενέργειες του ΕΑ ή πώς μπορούσε να παίξει αρχηγικό ρόλο; Αυτό το ερώτημα γεννιέται σε κάθε λογικό άνθρωπο. Μάλιστα, ο Μαρκογιανάκης είχε υποστηρίξει πως «στο οργανωμένο έγκλημα, όσοι παρακολουθούνται και το ξέρουν, «καίγονται», υπονοώντας ότι ο Μαζιώτης ήταν «καφενός». Είχε αναφερθεί ακόμα με στημένο πειρατατικό στη Θήβα, όπου ο Μαζιώτης προστήθη για μερικές ώρες, ώστε να ελεγχθεί το κινητό του, από το οποίο δεν προέκυψε τίποτα, γεγονός που επίσης επιβεβαίωνε ότι παρακολουθούνταν στενά.

Τι υποστηρίξει

■ Αντρέα Μαζούρεκ Τριάμιση χρόνια στη φυλακή «προς παραδειγματισμόν»

ΟΑντρέα Μαζούρεκ είναι ο μοναδικός κρατούμενος στις ελληνικές φυλακές από τους εκατοντάδες που συνελήφθησαν στη διάρκεια της νεολαίστικης εξέγερσης του Δεκέμβρη του 2008. Το γεγονός ότι είναι αλλοδαπός (Πολωνός) τον κατέστησε εύκολο θύμα για τους μηχανισμούς καταστολής (αστυνομία και Δικαιοσύνη), που κυριολεκτικά τον εξοντώνουν.

Συνελήφθη στις 11 Δεκέμβρη του 2008 ενώ περπατούσε μαζί με άλλους στο δρόμο και μολονότι δεν βρέθηκε τίποτα πάνω του, του φόρτωσαν το γνωστό πακέτο κατηγοριών: έκρηξη, κατασκευή και κατοχή εκρηκτικών, απόπειρα ανθρωποκτονίας. Ταυτόχρονα, επειδή τότε έπαιξε και η προπογάνδια των «εισαγόμενων ακτιβιστών», που «έρχονται για να κάψουν την Ελλάδα», ο Μαζούρεκ ήταν το παραράδειγμα που ήθελαν. Μολονότι βρισκόταν στην Ελλάδα καιρό πριν (ενάμιση χρόνο πριν, από το Μάρτιο του 2007), η πολωνική πρεσβεία ανέφερε φευδώς στα ΜΜΕ ότι ήρθε επιτούτου στην Αθήνα για να συμμετάσχει στις συγκρούσεις. Οπως καταγγέλλει ο ίδιος, δεν απολογήθηκε ποτέ στην ανακρίτρια, αφού ο διερμηνέας ήταν Αραβας που μιλούσε σπαστά ελληνικά και πολωνικά! Δεν τον πήγαν καν στο νοσοκομείο, παρά τη σχετική προτροπή της ανακρίτριας, η οποία είχε δει τα φανερά τραύματα από τον άγριο ξυλοδαρμό του από τους μπάτσους, στο δρόμο και στη συνέχεια στη ΓΑΔΑ. Εκτότε παραμένει στη φυλακή, έχοντας καταδικαστεί με συνοπτικές διαδικασίες σε κάθειρη 11 ετών!

Ο Σαραλιώτης, ο συνεργός του Κορκονέα, είναι ελεύθερος. Ο Μαζούρεκ έχει συμπληρώσει τριάμιση χρόνια στη φυλακή! Στις 11 Ιούνη έχει οριστεί να γίνει η δίκη του σε δεύτερο βαθμό. Απαιτούμε την αθώωσή του και την αποφυλάκισή του.

τη χαρακτήριση, περιόδου της δράσης του ΕΑ, 2004-2007. Την ενέργεια στα δικαστήρια της Ευελπίδων, την ενέργεια κατά του κούβοι των ΜΑΤ στην Πέτρου Ράλλη, την τριπλή βομβιστική επίθεση στο ΑΤ Καλλιθέας, λίγο πριν την έναρξη των ολυμπιακών αγώνων του 2004, και την επίθεση με ρουκέτα κατά της αμερικανικής πρεσβείας. Μίλησε αναλυτικά για τον «πόλεμο κατά της τρομοκρατίας», που σφράγιζε εκείνη την περίοδο και αποτελούσε την άλλη ώψη του νομίσματος της νεοφιλεύθερης παγκοσμιοποίησης. Οταν ο Μπους ελεγε «όποιος δεν είναι μαζί μας είναι εναντίον μας», εμείς απαντήσαμε «δεν είμαστε μαζί σας, είμαστε εναντίον σας», σημείωσε, τονίζοντας ακόμη ότι με τις ενέργειες αυτές έσπασε θεωρία για το άπωτο των μηχανισμών καταστολής και για το τέλος του αντάρτικου πόλης, που πλασαρόταν μετά τις συλλήψεις για τη 17Ν και τον ΕΛΑ. Συμπτυκώνοντας την πολιτική στόχευση της οργάνωσης σε μια φράση, κατέληξε λέγοντας ότι ο ΕΑ θελήσε να τρομοκρατήσει τους τρομοκράτες.

Περνώντας σε ένα άλλο θέμα, ο Ν. Μαζιώτης επανήλθε στην ενέργεια κατά της αμερικανικής πρεσβείας, για την οποία δεν είχε κλητευθεί ούτε ένας μάρτυρας, ενώ μετά την παρέμβαση των μελών του ΕΑ ο εισαγγελέας πρότεινε να κλητευθούν τέσσερις. Και οι τέσσερις, όμως, δεν ήταν αυτόπτες μάρτυρες της ενέργειας, αλλά είχαν πει ότι κάτι τους είχε τραβήξει την προσοχή της προηγούμενες μέρες. Ο εισαγγελέας τους κάλεσε μπας και αναγνωρίσουν κανέναν, επίτε. Ομως, συνέχισε, το βούλευμα του εισαγγελέα εφετών Μακρόπουλου, με το οποίο δικαζόμαστε, αναφέρει ότι υπήρχε κίνδυνος

Πλήρης κάλυψη στους νεοναζί από τους μπάτσους

Καθαρά προσχηματική ήταν η προσαργωγή του Παναγιώταρου, της κόρης του Μιχαλολιάκου και άλλων τεσσάρων χρυσαυγιτών, στο πλαίσιο της αστυνομικής «έρευνας» για τον άγριο ξυλοδαρμό ενός 31χρονου Πλακιστανού, στην Πειραιώς, στο ύψος του Ταύρου. Μετά από λίγη ώρα τους άφησαν ελεύθερους, ενώ οι νεοναζί, κατά τη γνώριμη τακτική τους εξέδωσαν ανακοίνωση χαρακτηρίζοντας προκλητικές και αδικαιολόγητες τις προσαργωγές και υποστηρίζοντας τη μηχανές τους και αικολούθησαν τη μοτοπροσιτική των νεοναζί.

Η αστυνομία ανακοίνωσε ότι η επίθεση έγινε όταν «ομάδα ατόμων που φορούσαν κράνη και συμμετείχαν σε μηχανοκίνητη (δίκυκλη) πορεία» η οποία έκινησε από τα γραφεία συγκεκριμένου πολιτικού χώρου (sic!), επιπλέοντας την προσαργωγή τους από την προσβάθρα. Αφού είδαν πώς έγινε το συμβάν, γιατί δεν συνέλαβαν κανέναν, αλλά έκαναν προσαργωγές «επτώνυμων» για να τους αφήσουν σε λίγο ελεύθερους; Η πομπή των νεοναζί που γύριζε, όπως κάνουν σχεδόν σε καθημερινή βάση, ήταν πάνω από πενήντα δίκυκλα και τους ακολουθούσαν περισσότερες από δέκα μηχανές της «Δίσας» και «Δέλτα», με δυο μπάτσους η καθημερινά. Επομένως, αφού είδαν και κατέγραψαν το περιστατικό του άγριου ξυλοδαρμού του μετανάστη, μπορούσαν να συλλάβουν και κάποιους από τους δράστες.

Το ίδιο έγινε και πριν μερικές μέρες, όταν μια ακόμη μοτοπροσιτική των νεοναζί, με σαφώς λιγότερα δίκυκλα αλλά τον ίδιο αριθμό μπάτσων, στα-

μάτησε προκλητικά έξω από την ΑΣΟΕΕ και άρχισε να πετά πέτρες σε μετανάστες που έτρεξαν να καλυφθούν στο προαύλιο της σχολής, ενώ οι μπάτσους παρακολούθησαν απαθείς. Το ίδιο έγινε και στην πλατεία Κυψέλης. Ο Παναγιώταρος βούλιαξε με τη γροθιά του τον ουρανό ενώ παρκαρισμένου αυτοκινήτου, οι μπάτσους έκαναν πώς δεν είδαν (ενώ ήταν δίπλα του) και όταν κόσμος διαμαρτυρήθηκε, καβάλησαν τις μηχανές τους και αικολούθησαν τη μοτοπροσιτική των νεοναζί.

Το πιο προκλητικό, όμως, συνέβη στις 29 Μάρτιου. Φεύγοντας από τη Μητρόπολη μια ευμεγέθης ομάδα νεοναζί (καμιά τριανταριά άτομα) κατέβαινε σε κάθε σταθμό μέχρι το Κάτω Πατήσια και ξυλοκοπούσε όποιον μετανάστη τύχαινε να περιμένει στην αποβάθρα. Απειλήσαν επιβάτες που διαμαρτυρήθηκαν, ξυλοκόπησαν ακόμα κι έναν σεκιουριτάτου σταθμού που πήγε να σώσει από τα χέρια τους έναν μετανάστη. Κι ενώ υπήρξαν πτηλεφωνήματα στην αστυνομία από ανθρώπους που είδαν τις σκηνές, οι μπάτσους απαξίωσαν να επέμβουν. Σε άλλη περίπτωση, θα είχαν φτάσει σε ελάχιστα λεφτά, καθώς στις περιοχές από Βικτώρια μέχρι Πατήσια κυκλοφορούν δεκάδες μηχανές της «Δίσας», χώρια τα περιπολικά.

Είναι φανερό ότι οι μπάτσους καλύπτουν τους νεοναζί, γιατί τους αισθάνονται σάρκα από τη σάρκα τους. Κι έχουν απόλυτη κάλυψη (αν όχι ενθάρρυνση) από το αρχηγείο τους και από την πολιτική τους ηγεσία. Γ' αυτό και κάνουν το χαζό, ακόμα κι όταν γίνονται καταγγελίες.

κης. Οι περισσότεροι απ' αυτούς ήταν μόνο από μία ενέργεια. Αυτή στο υπουργείο Οικονομικών. Επειδή εκεί υπήρχαν τραυματίσμοι και ήθελαν να μας δειξουν στον ελληνικό λαό σαν αντικοινωνικά τέρατα. Άλλο αν οι μάρτυρες ήρθαν και κατέθεσαν ότι έφταιγε η αστυνομία και όχι ο ΕΑ. Για την αμερικανική πρεσβεία, όμως, δεν κάλεσε κανέναν. Τυχαίο; Δε νομίζω! Υπάρχουν λόγοι και είναι πολιτικοί. Άμα δεν υπήρχε λόγος να κληθούν μάρτυρες και αρκούν τα έγγραφα, τι κάνουμε εφτά μήνες εδώ; Να διαβάζουμε τα έγγραφα και να μας λέγατε την απόφαση.

Η Π. Ρούπα παρατήρησε ότι η επίθεση στην αμερικανική πρεσβεία είναι ταυτόπιο για το ελληνικό κράτος. Πολιτικά εμείς θα μιλήσουμε έτσι κι αλλιώς, είπε. Ζητάμε όμως και τους μάρτυρες, αποκλειστικά σε σχέση με την κατηγορία. Στενά νομικά. Πιάνοντας το νήμα απ' αυτό το σημείο, η Δ. Βογιανού έκανε μια εμπειριστατωμένη νομική ανάλυση για τη σημασία του εμπειρικού στοιχείου, των αυτοπτών μαρτύρων, σε περιπτώσεις αδικημάτων διακινδύνευσης, η οποία διακινδύνευση δεν μπορεί να είναι γενική και αόριστη, αλλά συγκεκριμένη. Πρέπει να διερευνάται, δηλαδή, μέσω των αυτοπτών μαρτύρων, αν υπήρχε διακινδύνευση του έννομου αγαθού της ζωής, όπως υποστηρίζει το κατηγορητήριο.

Επιβεβαιώνοντας την εκτίμηση ότι πρόματι δε θέλουν να δώσουν έκταση στην επίθεση κατά της αμερικανικής πρεσβείας, για προφανείς πολιτικούς λόγους, το δικαστήριο, μετά από σύντομη διακοπή, απέρριψε το αίτημα κλήτευσης μαρτύρων και διέκοψε για τη Δευτέρα 11 Ιούνη.

Μ' ΕΝΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΣΤΟΝ ΚΟΥΡΔΑΛΟ

Αγαπητά μου παιδιά

Ως άλλοι δόκτορες Τζέκι και κύριοι Χάιντ, μιλάμε μεταξύ μας τα βράδια για την ανάγκη πολιτικής οργάνωσης της εργατικής τάξης, για εφόδους στους ουρανούς, ενώ τις μέρες «εις την οδόν έξω, ουδέν ακούουν οι λαοί», όπως έλεγε και ο Καβάφης... Και είναι τραγελαφική αυτή «η διπλή ζωή της Βερόνικα», αυτή η τεράστια απόσταση που πρέπει να διανυθεί μεταξύ καθημερινών σώου και ταξικής συνειδησης.

«Αγωγαί» που θα έλεγε και η μετεμψύχωση του Δημήτριου Νενέκου και του Βίτκουν Κουίσλινγκ, ο ευφυέστατος ολητήριος που δέχτηκε να παραστήσει τον βλάκα, που μέχρι πριν λίγο καιρό παρίστανε και τον οσιομάρτυρα και τον σωτήρα, ανασκοπούτζοντας μια ολάκερη χώρα.

Ας στρέψουμε το βλέμμα στην πωλητική επικαιρότητα,

KONTRA

Κάποτε κάναμε λάθος προβλέψεις...

✓ Η πρόβλεψη της στήλης για την κατάκτηση του ελληνικού πρωταθλήματος μπάσκετ επιβεβαιώθηκε, αλλά δεν μπορεί να είναι χαρούμενη, από τη στιγμή που πανηγυρίζει η απανταχού γαυροσύνη. Μετά από δεκαπέντε χρόνια, οι ερυθρόλευκοι κατάφεραν να φτάσουν στην κορυφή, οι πέντε τελικοί κράτησαν αμείωτο το ενδιαφέρον των φιλάθλων και απέδειξαν ότι Ολυμπιακός και Παναθηναϊκός βρίσκονται δίκαια στην ελίτ του ευρωπαϊκού μπάσκετ.

Αναφέρομαστε στους τελικούς του μπάσκετ για να τονίσουμε δυο σημεία. Το πρώτο είναι ότι μετά από πολλά χρόνια και παρά την πολύ δύσχημη αρχή, με την αναβολή του πρώτου τελικού εξαιτίας της επίθεσης εναντίον της πράσινης αποστολής, τα πράγματα κύλησαν ομαλά και οι οπαδοί στις εξέδρες δεν ξεπέρασαν τα όρια. Πάρινοντας υπόψη την κρισιμότητα των αγώνων, μπορούμε να πούμε ότι σε ΣΕΦ και ΟΑΚΑ δεν έγινε το παραμικρό και η μοναδική παραφωνία ήταν τα μπινελίκια που άκουσαν Ομπράντοβιτς και Διαμαντίδης κατά τη διάρκεια της συνέντευξης Τύπου μετά τον 5ο τελικό. Οι διοικήσεις των δυο ομάδων, παρά τις φραστικές αντίταραθέσεις τους και κάποιες ανταλλαγές δηλώσεων, αποφάσισαν να κρατήσουν χαμηλούς τόνους και να μην οξύνουν την κατάσταση. Το τελικό αποτέλεσμα αποδεικνύει περίτρανα ότι όταν θέλουν οι διοικήσεις των ομάδων μπορούν να ελέγχουν τους οργανωμένους οπαδούς τους και να μηδενίσουν τα επεισόδια και τις έκρυμμες καταστάσεις. Τονίζουμε το γεγονός αυτό για να γίνει κατανοητό, ότι η βούληση των καπιταλιστών που διοικούν τις επαγγελματικές ομάδες επηρεάζει σε σημαντικό βαθμό τη δράση των οργανωμένων οπαδών, που στις περισσότερες περιπτώσεις δρουν σαν ιδιωτικού στρατού και κατά συνέπεια και τις ευθύνες που έχουν για τα επεισόδια που κατά καιρούς βλέπουμε εντός των γηπέδων.

Το δεύτερο σημείο είναι ο τρόπος με τον οποίο αντέδρασαν οι οπαδοί του Παναθηναϊκού στην ήττα της ομάδας τους και στην απώλεια του τίτλου και μάλιστα από τον αιώνιο αντίταλο. Οσοι περίμεναν λαϊκά δικαστήρια, εντάσεις και προπηλακισμούς παιχτών διαψεύστηκαν πανηγυρικά, αφού πε-

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

ρισσό-
τεροι
από
700

οπαδοί των πράσινων περιμένουν την επιστροφή της αποστολής για να αποθεώσουν τους παίχτες και να ζητήσουν από τον Ομπράντοβιτς να παραμείνει στην ομάδα. Οι σημαντικές επιτυχίες

του μπασκετικού Παναθηναϊκού τα προηγούμενα χρόνια, σε συνδυασμό με την προσπάθεια που έκαναν οι παίχτες μέχρι το τελευταίο λεπτό, «ανάγκασαν» τους πράσινους οπαδούς ν' αφήσουν στην άκρη την πίκρα τους και να δηλώσουν πίστη στην ομάδα που τους έχει προσφέρει μεγάλες στιγμές. Συγκρίνοντας τον τρόπο συμπεριφοράς των οπαδών, ερυθρόλευκων και πράσινων, απέναντι στις ομάδες μπάσκετ και τις ποδοσφαιρικές ομάδες, βλέπουμε ότι οι ίδιοι άνθρωποι συμπεριφέρονται με ένα εντελώς διαφορετικό τρόπο. Ο λόγος πολύ απλός: οι μπασκετικές ομάδες έχουν παίχτες μεγάλης κλάσης και προσφέρουν θέαμα και σημαντικές ευρωπαϊκές διακρίσεις, σε αντίθεση με τις ποδοσφαιρικές που δεν καταφέρουν να ξεφύγουν από τη μετριότητα και τη μιζέρια.

✓ Η απόφαση της ΕΠΟ να μη δοθεί άδεια στην ΑΕΚ, γεγονός που σημαίνει ότι η ομάδα δε θα παίξει στην Ευρώπη και δεν μπορεί να κάνει μεταγραφές παιχτών, άνοιξε τους ασκούς του Αιόλου στο κιτρινόμαυρο στρατόπεδο. Περισσότεροι από 100 οπαδοί εισέβαλαν στα γραφεία της Λίγκας την περαισμένη Τετάρτη και έκαναν ρημαδιό την αίθουσα συνεδριάσεων. Οι εκπρόσωποι των ομάδων κατάφεραν να μπουν σε διπλανά γραφεία και να γλιτώσουν τη σωματική τους ακεραιότητα, με μοναδικό άτυχο τον εκπρόσωπο του Πανιωνίου, που δεν άντεξε την ένταση και λιποθύμησε, και τους εκπρόσωπους του Ολυμπιακού (Θεοδωρίδης και Μώραλης) που «έχασαν» τα κινητά τους τηλέφωνα. Τα «χειρότερα» αποτράπτηκαν με επέμβαση των ΜΑΤ που οδήγησαν εκτός κτηρίου τους κιτρινόμαυρους οπαδούς. Η ένταση συνεχίστηκε λίγη ώρα αργότερα έξω από τα γραφεία της εταιρίας ενός από τους βασικούς μετόχους της ΠΑΕ ΑΕΚ, του Πέτρου Παππά. Οι ΑΕΚΤζήδες συγκεντρώθηκαν έξω από την εταιρία για να διαμαρτυρηθούν για την κατάντια της αγαπημένης τους

■ ΕΛΕΜ ΚΛΙΜΟΦ

Ελα να δεις

Κατά τη διάρκεια του Β' παγκοσμίου πολέμου, οι ναζί κακίνε και καταστρέφουν 618 χωριά στη Λευκορωσία. Ενα μικρό αγόρι, που οι στρατιώτες δεν πήραν μαζί τους στις μάχες για να το προστατέψουν, παρά τη δική του επιθυμία, ζει από κοντά τις κτηνωδίες των ναζί σ' αυτά τα χωριά και κυρίως το ολοκαύτωμα του Κατίν και ανάμεσα σ' αυτές τις φρικτές εμπειρίες αρχίζει να γεννά πρόωρα, με τα μαλλιά του ν' ασπρίζουν και το πρόσωπό του να γεμίζει ρυτίδες.

Η ταινία γυρίστηκε το 1985 και ξαναβγαίνει για δεύτερη φορά στις ελληνικές αίθουσες. Πρόκειται για μια δυνατή συνασθηματικά ταινία, με σκηνές σοκαριστικές, με μήνυμα σαφές εναντίον του πολέμου. Ο Κλίμοφ, παιδί κι αυτός της σοβιετικής παράδοσης, χρησιμοποιεί τις εικόνες και τους ήχους με τέτοιο τρόπο, ώστε να εξυπηρετούν στό επακριό τους στόχους του. Ομως ποιοι είναι οι στόχοι του; Προ-

σπάθησε να γυρίσει μια αντιπολεμική ταινία και έμεινε στα εύκολα και δευτερεύοντα. Το μόνο που τον ενδιέφερε ήταν ν' απευθυνθεί στο συναίσθημα του θεατή και αυτό κάνει με διάφορες συνασθηματικές εξάρσεις, αναμενόμενες, προβλέψιμες. Ολη η ταινία είναι μια επίκληση στο συναίσθημα και πολλές φορές με τρόπο τόσο απλοϊκό που να καταντά λαϊκισμός.

Αυτό αρκεί ίσως για να κάνει μια ταινία αντιπολεμική, όχι όμως για να κάνει μια ταινία σημαντική. Γιατί από το «Ελα να δεις» λείπει το πιο σημαντικό στοιχείο. Μια ματιά πάνω στα ιστορικά γεγονότα που περιγράφει, ματιά ιστορική, που θα επέτρεπε στο θεατή μια κάπως βαθύτερη γνώση των ιστορικών γεγονότων και την παραγωγή συμπερασμάτων γ' αυτά. Ο Κλίμοφ, όντας και ο ίδιος σοβιετικός πολίτης με κομμουνιστές γονείς και γνώστης των γεγονότων αυτής της ιστορικής περιόδου (γεννήθηκε το 1933), με τη βοήθεια και του σεναριογράφου που επίσης είχε ζήσει τις κτηνωδίες των ναζί στα χωριά της Λευκορωσίας, είχε αρκετά εργαλεία για να διεισδύσει ουσιαστικά στο θέμα του, ολλά επέλεξε να μην το κάνει και να μείνει στην επιφάνεια.

Ελένη Π.

Κος Πάππιας
papias@eksegersi.gr

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

ΣΥΡΙΖΑ – ΕΚΜ (Ευρωπαϊκό Κοινοτικό Μέτωπο...)

**Τα πλήθη που συνέρρεαν/ αλλήλους μ' άνθη έρραιναν/ και έκαμαν αλλήλους/
αλλήλων υπαλλήλους./ Μ' αποκαρδιωμένοι/ παρέμειναν καημένοι**

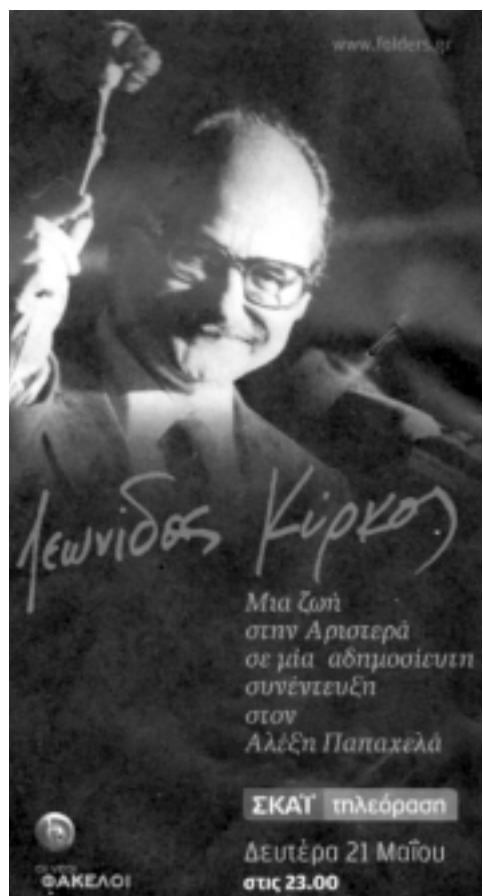
**Προ 17-6-12 (δίλημμα): επί του σπρωχτέου, μετά 17-6-12
(πραγματικότητα) επί του πρωκτέου**

Μπουμ-μπουμ Χρυσαυγούλα (γυναικείο όνομα)

◆ «Η οικονομική κρίση ουξάνει τους λαθρεπιβάτες στα Μέσα Μαζικής Μεταφοράς» (ΑΥΓΗ, 6-6-12). Υπεύθυνη κυβερνητική στάση (ΣΤΑΣΥ). Και ποιοι άραγε είναι οι λαθρεπιβάτες; Οι άνεργοι, οι μετανάστες, οι χειμαζόμενοι από τον καπιταλισμό στην Ελλάδα. (Μετά τις εκλογές θα φύγει η «οικονομική κρίση» και θα μείνουν μόνο οι «λαθρεπιβάτες»...).

◆ «Ανάμεσα στη «δημοκρατία» και το φασισμό ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΑΡΧΗΣ, ούτε πρόκειται για δύο διαφορετικά συστήματα, γιατί ο ταξικός χαρακτήρας της εξουσίας, ΤΟ ΜΟΝΟ ΒΑΣΙΚΟ ΚΑΙ ΣΩΣΤΟ ΚΡΙΤΗΡΙΟ, παραμένει ο ίδιος... Στην πραγματικότητα η αστική δημοκρατία γεννά, θρέφει το φασισμό, παρά τις θεωρίες και διακηρύξεις τόσο του αστικού όσο και των πρακτόρων του εχθρού ρεφορμιστών και

αγροτικών αρχηγών... Για τους εργαζόμενους μόνη διέξοδος παραμένει η ανατροπή της εξουσίας των εκεμεταλλευτών, κάτω από οποιαδήποτε «δημοκρατική» είτε φασιστική μορφή παρουσιάζεται και η εγκαθίδρυση της δικής τους εργατοχρηστικής εξουσίας». (Ριζο-

Ο εικονιζόμενος ανήκε στην «κυβερνήσασα αριστερά».

σπάστης, 5/7/1934).

◆ «Αυτά τα φοβερά χρόνια της τυραννίας μου έδειξαν ότι πρέπει να αγωνιστώ όχι μόνο με την τέχνη μου αλλά και μ' ολόκληρο το είναι μου... Τι νομίζετε ότι είναι ένας καλλιτέχνης; Ενας ηλίθιος που δεν έχει παρά μονάχα μάτια αν είναι ζωγράφος, αυτιά αν είναι μουσι-

καθόλου περίεργο που λόγω λήθης) το συγκεκριμένο θέμα κατηγοριοποιήθηκε στη στήλη «Μόδα» και όχι ιστορία...

◆ Δυο χρηστικά βιβλιαφάρακια από τις εκδόσεις ΤΟΠΟΒΟΡΟΣ: «Ομορφή σα φυλακή που καίγεται» του Julius Van Daal – αναφέρεται στην εξέγερση του Γκόρντον, στο Λον-

δίνο του 1780. Η «Ταξική πάλη και φεμινισμός» (της Τζένιφερ Κότλερ) προσπαθεί να συγκεράσει –στον ένα ή στον άλλον βαθμό– τα δυο ζητήματα. Με επιτυχία; Είναι θέμα διαβάσματος...

◆ ΚΑΙ στο Τορόντο του Καναδά κυνηγούσαν έλληνες μετανάστες το 1918 (για να «ξεβρωμίσει ο τόπος»). Ορα και σχετικό docu.

◆ Μια άψυχη συναυλία, με κόσμο ούτε καν «αραία-αραία», δεν είναι δεήγμα απεργίας...

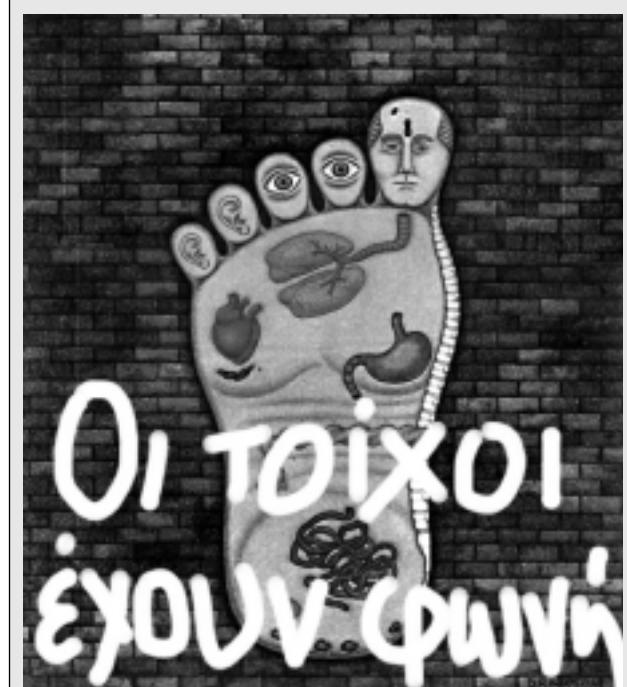
◆ Ο «κορυφαίος διανοητής» Νόαμ Τσόμσκι ασκεί «δριμεία κριτική» στους ευρωπαίους ηγέτες, γιατί «υπονομεύουν το κοινωνικό συμβόλαιο». (ΑΥΓΗ, 6-6-12). Και πιο είναι αυτό άραγε; Το status quo της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το «κράτος πρόνοιας» ή κάποια χίμαιρα του κ. καθηγητή;

◆ Πολύ κλάμα για την εξήγηση του «αποκλεισμού του Δ. Βερολίνου» (Ιούνις 1948) στην Καθημερινή της 20ής Μαΐου 2012 (πάντα από την αμερικανική πλευρά). Και γιατί να έχει γνώμη η ΑΥΓΗ (6-6-12) για τη Χαλυβουργία; Παραθέτει τις δηλώσεις Ρουπακιώτη και ΠΑΜΕ και είναι και έτσι και αλλιώς. «Υπερασπίζεται ο ΣΥΡΙΖΑ τα εργατικά συμφέροντα», θα ρώτηγε αφελής «τινάς» (κατά Σκαρίμπατα).

◆ Δε λέμε (ούτε γράφουμε) «σε βάρος της οποίας έριξε νερό» (tanea.gr, 7-6-12). (Εντάξει οι καταγγελίες, αλλά... θελει πιο «προχώ» στηλ...).

◆ Ομως όταν ανέχεσαι να συνομιλείς με φασίστες... αντί να τους καρπαζώνεις τότε...

Βασιλης

◆ Socialismos.gr – «Η δημοκρατική παράταξη έγινε για να υπηρετεί τον λαό και την πατρίδα» – Για την Ελλάδα δεν έχειν ω το ΠΑΣΟΚ είναι εδώ (δεσμελίδιο φυλλάδιο)

Στην πρώτη σελίδα του φυλλάδιου δεσπόζουν τρεις φωτογραφίες: Βενιζέλος, Γεώργιος και Ανδρέας Παπανδρέου. Και καλά τον Σημίτη, το κατολαβαίνουμε. Ο Παναγιωτακόπουλος βγάζει σπιράκια όταν ακούει τ' όνομά του. Τον Γιωργάκη, όμως, γιατί δεν τον έβαλαν; Σκίστηκε ο Παναγιωτακόπουλος να τον βγάλει αρχηγό του ΠΑΣΟΚ, κόντρα στον Μπένι. Και τώρα τον πετάει στα σκουπίδια. Ο Παναγιωτακόπουλος δεν είναι γραφικός, όπως θεωρούν πολλοί. Ο Παναγιωτακόπουλος είναι επιφαγγελματίας της πολιτικής. Αυτό που «πουλάει» στη δουλειά του είναι το πράσινο οπαδιλίκι. Οταν εμφανίζοταν λαύρος κατά του μημόνιου, ήταν αρκετοί εκείνοι που μιλούσαν για αριστερή διαφροτοποίηση μέσα στο ΠΑΣΟΚ. Ο Παναγιωτακόπουλος, όμως, δουλευει για το μογαζί του. Κατάφερε να προσφέρει «πολιτική στέγη» στην πλειοψηφία των πράσινων εργατοποτέρων, που εμφανίστηκαν δίπλα του σαν αντιμημονιακού. Αυτό το μογαζί, που ισχυροποιήθηκε την τελευταία διετία, ο Παναγιωτακόπουλος στη συνέχεια το «πουλήσε» στον Βενιζέλο, ο οποίος το «αγόρασε», γιατί δεν είχε άλλη επιλογή. Στο κάτω-κάτω, «αγόρασε» εν ενεργεία εργατοποτέρες και όχι τα ορφανά του Ακη (Κοτσακάς, Ραυτόπουλος με μερικούς ακόμα συνταξιούχους εργατοπατέρες), που πήγαν στον ΣΥΡΙΖΑ. Οι αρχηγοί στο ΠΑΣΟΚ έρχονται και παρέρχονται, αλλά το μογαζί του Παναγιωτακόπουλου πάντα μένει.

◆ Si no hay solución, habrá revolución (Αν δεν υπάρχει λύση, θα υπάρξει επανάσταση) (πλακάτ)

Η εικόνα είναι συγκλονιστική. Κάπου στη Λατινική Αμερική, αυτές οι γυναίκες, ιθαγενείς όπως φαίνεται από τα χαρακτηριστικά τους, με την ηρεμία του δίκιου αποτυπωμένη στα πρόσωπά τους, διακηρύσσουν αυτό που θα έπρεπε να είναι το αυτονότο. Άλλα δεν είναι. Εξεγέρσεις έχουν υπάρξει πολλές σ' αυτή την πολύπολη γωνιά του πλανήτη, αλλά πνήγηκαν στο αίμα. Γιατί η επανάσταση για να 'ναι νικηφόρα απαιτεί και μια σειρά άλλες προϋποθέσεις, πέρα από τη διάθεση, την απελπισία, την οργή. Απαιτούν πολιτικές προϋποθέσεις, με πρώτη και απορράβωτη την πολιτική οργάνωση των εργατών, των φτωχών αγροτών, των εργαζόμενων σ' ένα φορέα επαναστατικό και όχι κάτω από τις σημαίες των μεταμφιεσμένων δυναστών τους.

Τα ΜΜΕ προσπάθησαν να φρέσουν στους νεοναζί γραβάτες και να τους μετατρέψουν σε καθωστρέπτει κοινοβουλευτικό κόμμα. Οι εκπρόσωποι των άλλων αστικών κομμάτων έβαλαν στην άκρη τις ντροπές και όχι μόνο εμφανίζονταν μαζί τους στα τηλεοπτικά πάνελ, αλλά έκαναν και διάλογο. Μέχρι που ήρθε η αλήτικη, τραμπούκικη επίθεση του Κασιδιάρη στη Δούρου και την Κανέλλη και «ανακάλυψαν» ξανά το ρόλο των νεοναζί.

Τόσες μέρες οι νεοναζιστικές ορδές μακελεύουν ξεμονοχιασμένους και ανυπεράσπιστους μετανάστες, αρκετές φορές μπροστά στα αδιάφορα βλέμματα των αστικών κομμάτων –και αναφερόμαστε πρώτα και κύρια σ' αυτούς του ΣΥΡΙΖΑ και του Περισσού – δεν είχαν κανένα πρόβλημα να παρακάθονται και να συνδιαλέγονται με τους νεοναζί στα κανάλια.

Na τους χαίρονται

Δεν έκαναν καν θέμα τις συνεχείς ρατσιστικές επιθέσεις που στέλνουν καθημερινά κόσμο στα νοσοκομεία, ούτε κατήγγειλαν την προκλητική προστασία της αστυνομίας στους νεοναζί (μη χάσουν και ψήφους από τους μπάτσους). Αρκούντων, προφανώς, στις επισήμες δηλώσεις των νεοναζί, σύμφωνα με τις οποίες δεν έχουν καμιά σχέση με τα ρατσιστικά λιντοσάρισματα μεταναστών. Πάνω απ' όλα τέθηκαν οι κανόνες της αστικής δημοκρατίας, οι οποίοι επιβάλλουν την αποδοχή των νεοναζί και το διάλογο μαζί τους, «αφού ο λαός τους έστειλε στη Βουλή». Μόνο σε κάτι τέτοιες περιπτώσεις θυμούνται το «λαό», γιατί κατά τα άλλα τη γνώμη του την έχουν γραμμένη εκεί που δεν πιάνει μελάνι. Μόνο όταν ο τραμπούκος εκδηλώθηκε «στον αέρα» θυμή-

θηκαν ξανά τις καταγγελίες και τη τζάμπα μαγκιά («δεν ξανακαθόμαστε μ' αυτούς»).

Προκλητικοί οι νεοναζί κάλυψαν πλήρως το αγαπημένο παιδί του αρχηγού τους. Και είμαστε σίγουροι ότι το λουμπτεναρίο θα ξαναπιάσει δουλειά, λιντσάρισματας μετανάστες στο σκοτάδι, για να βγάλει το όχτι του μετά το πλήγμα που δέχτηκε. Για μας δεν υπήρξε καμιά έκπληξη από το περιστατικό. Ολές αυτές τις μέρες που παρελαύνουν από τα τηλεοπτικά στούντιο είναι φανερό ότι προσπαθούν να συγκρατηθούν. Κάποια στιγμή θα συνέβαινε και αυτό, για να θυμίσει σε όσους το ξεχνο

«Αγρια Δύση» ή το άλλο πρόσωπο του φασισμού

Ενας τύπος στην Παιανία άρπαξε την καραμπίνα και ξάπλωσε νεκρό έναν ανθρώπο στο δρόμο. Είχε γίνει, είπε, απόπειρα ληστείας στο σπίτι του, μετά έγινε όλη απόπειρα ληστείας, βγήκε με την καραμπίνα, είδε δυο ανθρώπους να τρέχουν και έριξε. Δεν ήξερε καν ποιοι ήταν αυτοί οι ανθρώποι και για ποιο λόγο έτρεχαν. Ακόμα κι αν ήταν κλέφτες, δεν ήξερε αν ήταν οι ίδιοι που προσπάθησαν να μπουν στο σπίτι του. Κι όμως, δε δίστασε καθόλου να τραβήξει τη σκανδάλη και να σκοτώσει έναν ανθρώπο που απλώς έτρεχε. Εγίνε μόνος του δικαστής και δίμιος και επέβαλε την εσχάτη των πτοινών.

Η «τοπική κοινωνία» έσπευσε να τον υπερασπιστεί. Είναι «καλό παιδί», είπαν, και δικαιολόγησαν τη στάση του, επειδή στην περιοχή τους γίνονται κλοπές στα σπίτια. Αν δεν κάνουμε λάθος, στην ίδια περιοχή, πριν από καμιά εικοσαπερία χρόνια, αναπτύχθηκε το φαινόμενο των «νοικοκυραίων με τις καραμπίνες», που εμφανίζονταν στα δελτία των 8 για να δηλώσουν ότι «παίρνουν το νόμο στα χέρια τους κατά των Αλβανών». Η ιστορία επαναλαμβάνεται και δεν είναι φάρσα.

Το θέμα δεν είναι γενικά και αόριστα η «αυτοδικία», όπως παρουσιάζεται. Το θέμα είναι ο φασισμός ως κοινωνική πρακτική, που εμφιλοχωρεί μέσα στην κοινωνία. Η στοχοποίηση των αλλοδαπών ως συλλογικού υποκειμένου. Αυτοί είναι οι κλέφτες, οι ληστές, τα βαπτοράκια, οι βιαστές, η απειλή για την κοινωνία. Απειλή μεγαλύτερη κι από την εφαρμοζόμενη πολιτική της κινεζοποίησης.

ΥΓ: Σε τηλεοπτικό πρωινάδικο, μόλις έγινε γνωστή η δολοφονία της Παιανίας, ο Γ. Μπαλάφας του ΣΥΡΙΖΑ δεν είχε κανένα πρόβλημα να συμφωνήσει με τον Βοριδή, ότι χρειάζεται αναμόρφωση η «αντιεγκληματική πολιτική της αστυνομίας! Υπόκλιση στον έρποντα κοινωνικό φασισμό...»

Ποιος ο λόγος να καλέσει ο ηγέτης ενός υποτιθέμενου αριστερού κόμματος που διεκδικεί την εξουσία τους πρεσβευτές των χωρών του λεγόμενου G-20 για να τους μιλήσει; Για να τους ενημερώσει για την εξωτερική πολιτική του κόμματός του και να τους καλέσει «κα δώσουν ιδιαίτερη προσοχή στις θέσεις και τις προτάσεις μας, σ' αυτές που εμείς διατυπώνουμε, όχι σ' αυτές που πολλές φορές στρεβλά μεταφέρουν διάφορα ΜΜΕ»; Αστεία πράγματα. Οι πρεσβεύτες δεν ενημερώνονται μόνο από τα ΜΜΕ. Οταν έχουν ενδιαφέρον, μπορούν να καταφύγουν στα ίδια τα ντοκουμέντα των κομμάτων. Κι όταν έχουν μεγαλύτερο ενδιαφέρον, στέλνουν έναν ανθρώπο τους να μιλήσει με κάποια στελέχη του κόμματος και να πάρει ενημέρωση γι' αυτά που «γίνονται χωρίς να λέγονται» και γι' αυτά «που λέγονται χωρίς να γίνονται».

Επομένως, οργάνωσαν απλά μια φιέστα, για να δείξουν ότι αποτελούν πλέον κόμμα εξουσίας που μπορεί ν' απευθύνεται στους εκπροσώπους των κυβερνήσεων των μεγάλων δυνάμεων του πλανήτη. Βέβαια, οι μεγάλες δυνάμεις (πληγ Ρωσίας, για ευνόητους λόγους) δεν έστειλαν τους πρεσβεύτες τους, αλλά κάποιους υπάλληλους της πρεσβείας, όμως αυτό ήταν αναμενόμενο. Πρέπει, ακόμη να σημειωθεί, ότι η φιέστα δεν στερούνταν και πολιτικού περιεχόμενου, το οποίο εντοπίζεται στην ομιλία του Τσίπρα. Την ομιλία όπως τη διένειμε το Γραφείο Τύπου του ΣΥΡΙΖΑ, διότι η εκδήλωση ήταν κλειστή. Ισως να είχε μεγαλύτερη πολιτική σημασία η συζήτηση που ακολούθησε, όμως κανείς δεν πληροφορήθηκε το ακριβές

Το μεσημέρι κότα το βράδυ λιοντάρι

περιεχόμενό της, γιατί δεν διανεμήθηκαν απομαγνητοφωνημένα πρακτικά. Εμείς δεν πρόκειται να αναπαράξουμε αυτά που τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ διέρρευσαν στον αστικό Τύπο. Αναρωτόμαστε, όμως, ποιος ο λόγος να είναι κλειστή αυτή η εκδήλωση; Θα μείνουμε, λοιπόν, στο κείμενο της ομιλίας Τσίπρα, όπως διανεμήθηκε.

Περίσσευσαν, βέβαια, οι γνωστές αερολογίες περί «νέας πολυδιάστατης ενέργητικά φιλειρηνικής εξωτερικής πολιτικής». Αερολογίες που δεν έχουν τίποτα το πρωτότυπο, καθώς επί δεκαετίες τις ακούγαμε από το ανδρεοπαπανδρεϊκό ΠΑΣΟΚ. Με κάτι τέτοιες αερολογίες κατάφερε να εκφύλισε τα πολιτικά αιτήματα του μεταπολιτευτικού ριζοσπαστισμού. Και βέβαια, έγιναν οι καθιερωμένες κωλοτούμπες. Αρκεί να κάνει κανείς μια σύγκριση της ομιλίας Τσίπρα με το κεφάλαιο της εξωτερικής πολιτικής που παρουσίασε την 1η Ιουνή ο Δρίτσας, στο τηλαίσιο της φιέστας για την παρουσίαση του «προγράμματος» του ΣΥΡΙΖΑ.

Στο πρόγραμμα υποστήριζουν ότι «σταθερή και αμετάλλητη παραφένει η στρατηγική μας θέση για την ανάγκη να αποδεσμευτούμε από το ΝΑΤΟ», αν και με «επτήγωντας των δυσκολιών αυτής της επιδιώξης». Ο Τσίπρας δεν το επανέλαβε ούτε μ' αυτή τη μορφή. Ξένοι διπλωμάτες δήλωσαν ότι όταν του τέθηκε σχετικό ερώτημα απάντησε πως αυτό δεν αποτε-

λεί κυβερνητικό στόχο, γιατί δε θέλουν ν' ανοίξουν πολλά μέτωπα. Στην ομιλία Τσίπρα, όμως, δεν υπάρχουν καν αντι-NATOϊκές αιχμές, σαν αυτές που συνηθίζουν να εκφωνούν από τα μπαλκόνια. Και βέβαια, δεν ειπώθηκε λέξη για αποχώρηση των ελληνικών στρατευμάτων από το Αργονιστών και άλλα «θερμά» σημεία ιμπεριαλιστικών επεμβάσεων. Αυτά ειπώθηκαν στην ομιλία Τσίπρα δεν ειπώθηκε τίποτα περί καταγγελίας του Μνημόνιου. Δύστηκαν απλώς... εξηγήσεις: «Το δικό μας πρόγραμμα δεν είναι πρόγραμμα εξόδου από την ΕΕ και την Ευρωζώνη, όπως μας κατηγορούν πολλοί αντίπαλοί μας. Αντιθέτως, είναι πρόγραμμα που αποτελεί τον μόνο δρόμο για την έξοδο από την κρίση και τη μετατροπή της Ελλάδας σε ισότιμο και αξιοπρεπή εταίρο στην ΕΕ και στην Ευρωζώνη. Ενα πρόγραμμα-συμβολή στις μεγάλες αλλαγές που έχει ανάγκη η Ε.Ε. στην κατεύθυνση μιας κοινωνικής και αλληλέγγυας Ευρώπης».

Στην «Αθηναϊδα» είπαν ότι θα καταγγείλουν τη συμφωνία στρατηγικής συνεργασίας με το Ισραήλ. Στο Ζάππειο ο Τσίπρας έχασε ν' αναφέρει οποιαδήποτε γι' αυτό το θέμα. Και βέβαια, δεν υπήρξε οποιαδήποτε αναφορά στο ρόλο της βάσης της Σούδας. Οταν λες ότι θα επιδιώξεις την ειρήνη στη Μέση Ανατολή και ότι είσαι ενάντια σε οποιαδήποτε στρατιωτική επέμβαση, δεν μπορείς να κάνεις το κορόδι για τη βάση της Σούδας, που αποτελεί στρατηγικής σημασίας βάση για τις αμερικανονατοϊκές επεμβάσεις στην ευρύτερη περιοχή της Μέσης Ανατολής και της Βόρειας Αφρικής. Δεν μπορείς να κάνεις πως αυτή τη μορφή. Ξένοι διπλωμάτες δήλωσαν ότι όταν του παρελθόντος. Εννούμε έναν σοσιαλισμό του 21ου αιώνα, με δημοκρατία και ελευθερία».

Αφού, λοιπόν, μιλησε σαν «κότα» μπροστά στο ευγενές ακροατήριο των πρέσβεων, ο Τσίπρας φόρεσε τη λεοντή και πορεύτηκε προς την Ελευσίνα, για να εξαπολύσει και πάλι από την προεκλογική εξέδρα τους γνωστούς μύδρους του κατά του σάπτιου πολιτικού συστήματος, του βαρύβαρου Μνημόνιου, της συντηρητικής Ευρώπης και του νεοφιλελευθερισμού.

Διανόηση a la carte

«Τι θέλει η Ευρώπη;». Αυτό είναι το ερώτημα που εσείς οι Ελληνες θέτετε στην Ευρώπη και βεβαίως ξέρετε ποια είναι η απάντηση, ότι θέλετε τον κ. Τσίπρα ως πρωθυπουργό!»

Αυτό ήταν το πρώτο ερώτημα που έθεσε στο ακροατήριό του ο «πολύς» Σλάβοι Ζίζεκ, καλεσμένος σε προεκλογική εκδήλωση του ΣΥΡΙΖΑ στην Αθήνα. Από την εισαγωγή ακόμη φρόντισε να καταστήσει σαφές, ότι δεν ήταν στην εκδήλωση του ΣΥΡΙΖΑ για να μιλήσει ως κοινωνιολόγος, κρατώντας μια απόσταση και προσπαθώντας να δει αντικειμενικά τα γεγονότα, αλλά ότι ήταν για να μιλήσει «κατά παραγγελίαν» (το αν αυτό έχει και ταρίφα, καταπώς το συνιθίζουν πολλοί διανούμενοι, δεν το ξέρουμε και δεν μας ενδιαφέρει).

Ολόκληρη η ομιλία του ήταν ένα ποτ-πουρί από φλυτζάνιφράματα με παραδείγματα από... Τομ και Τζέρι και... Τζόν Λένον, ανάκτα μ' ένα ακατάσχετο γλείψιμο στον ΣΥΡΙΖΑ και τον Τσίπρα: «Ο ΣΥΡΙΖΑ όμως αντίθετα, είναι η μοναδική ευκαιρία για την Ευρώπη, που πολύ απέχει από το να αποτελεί απειλή για την Ευρώπη. Ο ΣΥΡΙΖΑ δίνει μια ευκαιρία στην Ευρώπη να ξεφύγει από την αδράνεια και να βρει έναν νέο δρόμο» – «Είναι λοιπόν ο ΣΥΡΙΖΑ, πραγματικά, ένας επικίνδυνος εξτρεμιστής; Οχι. Ο ΣΥΡΙΖΑ είναι εδώ για να φέρει τη ρεαλιστική, κοινή λογική. Για να καθαρίσει το χάσος που δημιουργήθηκε από την αδράνεια και να βρει έναν νέο δρόμο» – «Εσείς, δεν καταστρέψετε τίποτα, αντιδράτε στον τρόπο με τον οποίο το σύστημα το ίδιο αυτοκαταστρέψεται» – «Και μετά, υπάρχει και η εξαίρεση, εσείς, ο ΣΥΡΙΖΑ, το πραγματικό θαύμα» – «Θα πρέπει να κάνει τη δουλειά, που θα έπρεπε να είχαν ήδη κάνει οι άλλοι, έτσι ώστε να δημιουργήσει ένα καλύτερο κράτος και να καθαρίσει τον κρατικό μηχανισμό από τις πελατειακές σχέσεις. Ξέρω, είναι δύσκολο και βαρετό» – «Αν περιμένει κανείς για τη σωστή στιγμή, αυτή η στιγμή ποτέ δεν θα έρθει. Κάθε παρέμβαση, γίνεται πρόωρα» – «Έτσι, τώρα, είναι μεγάλη μου τιμή, να δώσω τη σκυτάλη του λόγου στον μελλοντικό σας πρωθυπουργό».

Είμαστε σίγουροι ότι πολλοί θ' απογοπεύτηκαν από τον αφόρητα φτηνό και κοινότυπο λόγο του «μεγάλου διανοητή». Το λάθος τους βρίσκεται στο «μεγάλος δι